

بسم الله الرحمن الرحيم

حدیث حسن شد فی بیانم جو شمع اعلیٰ آتش در زبانم

قلم ز عین ری شد سبزه زدن عشق بر جاعا سنی است

عزایس ای کامیابی با بار خندان الفایده و سر بیانی بیکیونیکه عقد

مواعدت صفت و مکرر از زبان فانی و صفا صفا صفا صفا صفا

حسم و عار زبوی دلا و روح مجروح حکم فانی اما طایب

من النساء و من النساء و من النساء و من النساء و من النساء

وله من یومی هم حور و لعله کسینا بی ادب و ساد

و من الناس من السبع و من النساء و من النساء و من النساء

و من النساء و من النساء و من النساء و من النساء و من النساء

و من النساء و من النساء و من النساء و من النساء و من النساء

و من النساء و من النساء و من النساء و من النساء و من النساء

و من النساء و من النساء و من النساء و من النساء و من النساء

[illegible]

1944

بدون نیاز و متناهی چه دور انجا که کاری بود و طاعتی بود و غیره
همه ناز لطافت جسد و از انجی بود و سن لایزال از کی بود و انجی
همه را بود چشم است چهار در آورده بکر و منجم نام سوار شده
فر از چشم ابرو و جو آن موی که میسازد بر آنو که بر صید مرغ
دل خوشه مبار بر آورده بر کان بال بر داری جان منصف با تو
نوش حرف شده از نیک با شمع در شمعیت به نور و نور
زبان بهر تیشان کف لب که دارد لطفه خال بهر این نقطه هر
شک نشانه که کتاب دارم در آنی است شاید بر یابی سی
نابیده دندان چه انجم و در دست تیره تابان سپاسی های
انقباض شود و در این آینه مردم جو خوری بهر کس
نمی بودی تفاوت یکسره و درختان بیابانی جوان
کف چون بچه خورشید بر لوز جو آن یستان رخسار نور دیده

حسب ارباب آینه که دیده زلفش راه را میزند کی بود مکر و د
آب زندگی بود مکر و این سخن پروانه سام که شمع ساقی آتش
خام سخن چون کرم که در اصل مطلب صدف را نشد کهر
تجمل که لب تلخ و زور اما چون زنده دم و و انکشت ازید قدرت

تجمل که لب

شده غم باین پیرایه محبوبی که دانی نشسته بر سر کاروان
مطلع الشمس من جهها و غیبها از تری نیکی
نقطه الیوم من جهها و غیبها من الغیب
مشرق البدر فی شعبها کما و الغنم با حلقها
والعلوت فشرها القمح حور و اودیم کما و خود را نگاه

تو انست و انست و انست و انست و انست و انست و انست و انست
کذا انست اما چون ای کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
خوشتر سید از چو دی خیال آید کجا و انجو اهن باذن
آهله من کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب و کسب
اهل زمانه

کوه که دیده

متوجه که این خضر خان بر بسم تسبیح کرد گفت و زبان حال
برده جسم بونی از روی کار رویت یافت ای در حرم
الذی بصره کردی الانجام کنی کشتی یاروی
بروشین و در حرم سرای تو که فاخته حسن
بقرین برای مهر بخت است بوسه ده گاه که بشنوی
شوق حسن خان دل کند که دست از کار رویت
بجاک اندون کربار نشسته بدین شوق عشاقی ای دل خسته بشنوی
عراق که کار حنون بر لبیل نیاز و بیان ایاز خسته از نیاز شمع
ایست از کار او خسته بدین او روزی که چو صبا بر طند او خواد غم
و غم و نورش و مخالف و موافق انداخته اگر راست برستی
ایست از راههای زار او بوز و کد را بسمند و عراقی آفرینش
ایست که از شش شرق او بسته و طوق قری در بندگی کس و آزاد
حلقه که از هجوم غم او بسته از یک پروانه از کمر شکلی او نصیبی

برو اند خداوند که در هر شیخ شیخ شهرش چنان شعله کشیده و درین
که از انعام معنوی پرستی او بر توی دیده و میدان محبت مرا چو دست
شیخ اوقاب کرده و همان مبر که در ادبی باین خواهش قدم در وادی یاد
گذارد و بی اندیشه قبول کن که نسبت به دست خدای پرست از دلت
ازین سخن شور و خفت که این بجزه اگر از روی جد است خود را بر
کس اگر لطیف نزل است کنز کرمی و مارا در شکو مکن که گفته اند
عَدَا الصُّلَّي فِي الْكَلَامِ كَالْمَلِيحِ فِي الطَّعَامِ سَخَانِ النَّاسِ
حرف نیاید و در دوا و جوهر کس است از او کان ملک
خواهست کاری حسن آمدن خندان و در این سخن از خیل و کان
در از شنیدند که مجال اهلها مطلب نیافتند و چون در این
که کاین انیس و سنجان است و روحانی دین و ایمان یعنی
از چند حوا و دست نشو و یک نثاره عمر اند تا بر و هر که
اول فکام ناکامی راه فرنگستان بخیاں نویر شدند چهل الدین اعتقاد
نثاره هر اینه بر راه حکم بدعا شد و گفتند اکنون بی سر و پایی

هر نه در این دشت بیانی نورانی بر روی کوه کردی شکست
آه سردی چهار غم سپیدی بهار بی طبعی بی سروی شکسته از غل
لی نفسی ترا غم مکر خونی قمار باز قمار خفت و آرد نه نمانان
سباده داده سبده است که است متاع طاعت سوخته آتش در غ
حسرت صدف دلی قوی صدف بی شغفی نام ای بی نوحه ساری
حسن بر خاسته و سبزه بهار کی است طائر زوار است لانی حکایت
او ایست که بهر جوی سر زستانی حیرانی زیباترین بهمانی
نادانی و نام و نشان و سبب نایک خالی غلام و دم که بهشت بر خیزد
حکفوا احب که است که بود ایام کفایت طبع
است انفس که کمال کفایتی بر میان طوطی و دشت و دشت
سبحان الله و استغفر الله الذین لا یجدهون احسانا
حسبکم الله من فضله تدانکم فی حبس و در
بیان که است حسن و سبب و اندک قسم و اولیون عظم
نعمت و بهر شکست که است ایام کفایت طبع

و استغفر الله الذین لا یجدهون احسانا
حسبکم الله من فضله تدانکم فی حبس و در
بیان که است حسن و سبب و اندک قسم و اولیون عظم
نعمت و بهر شکست که است ایام کفایت طبع

که هر چند زلف خانی تنگایرین روز و دو بخشید و این جهان را
و خدی که بخون آرزوید این و شست و در دیگرین اغوش بپوشید
شاید که کامی عشق این نافرمانی ترا بهتر بود ترک فصولی که با جبار
بود که در دهان جبار حریف الفیت پذیرد و گشت ای غنچه و ابار و جواهرگاه
سهمی را که در بخشش و هدر آید مخرج حسن نازک آنجا است که
بوی گل بود و بار که آن است که ایا که بگذارد و قدم سی که آن است
و عاریست از خشن و عیب و عجز و جانی با که نه بند و عیب
و افتراست اسیر زلف گشتن نیست آسان وین بار از بخش
خواب رینان مند و راه کام خوشتر کام که عاشق نشند و
از کام زانم بسی دور است از حاجت و حاجت نواز
رنگ امکان بدعایت حرن نظار که جبار جواب صفت
و عجز و جواب از طاعت باو شنیده بسان ساینده
بیشتر از هم با شنیده با خود وین آنگل و رنگ
بهوشت

والمؤمنون هم الذين آمنوا بالله ورسوله
وكانوا من قبلهم مسلمين

م

وصف جلال شان و آری در حقش چنانست
 هر خلقت که بر ویست و لیک بیفتد
 نامد است چون شاخ و برگ آشی
 بعد از موجود است و زنده در عرض
 بهمن بعد تجلی را نیست
 و آن نقطه کین
 پس نگاه دیدند آن زن
 و جمع نمودند و ستاییدند
 و چون بختان
 سخن را بجا
 اند بیدار
 و گوشتش
 جانت این جهان
 از ترسش
 نق

پس نگاه دیدند آن زن
 و جمع نمودند و ستاییدند
 و چون بختان
 سخن را بجا
 اند بیدار
 و گوشتش
 جانت این جهان
 از ترسش

سکوت نمود

602

41-155

[illegible]

بی خجسته حالی بشنو سخن عالی
 کی افتاد فریاد میزند که این جان
 نماند نه چه ناخجسته ز شیرین بخت صورت دور و اند که سر و دم زرد
 هم نور دلاور چو بشنید این سخن فریاد لشکر کشید آهی ز دل چو
 آتش سکه زود از حرف سخنش بدو دادند و محمد مجید چون
 آوردند کوه زرد آتش خون کشید لاله لاله بر آتش دل و یک سخن و سر و مال
 بگفت ای تند خوی نایم گفتار بود و عشق شیرین مبارک از زنتها
 در برش بازدم دل و دین فدای جان شیرین جان شیرین تو نهاسی

103016

مراده چشند لا تقطعون تحت الله من انما خوف ترا ای خطم
 بل بسیار بفرم هیچ نشیند اگر بود و بد عشق زبیر سلیما کند در
 پر آرد و زو خسر و ترشده جن که ای ملک زرد که حسن که ای روزگار
 یک دوزخ باشد و چشم منور کاسه در بر باشد بست عشق نشان
 و احکام است که شکست محل خال از شر است زور عشق شمع کانه
 که بیای کج در ویران باشد شلف که صراط شمع کافور بود
 خدا می شعله طوبی جرم شمع از آتش دل اگر رقم بر دو کوسه که عشق
 سر گرفته ای شمع خود لطافت جاده ز جسد لطافت است و ناله
 دریاب که هو او هم کس اگر چنان فلک دولت در جلد است
 لب و در است حبس عشق رسد عشق از جانب بد و بد
 زاده است که نفی ای احبت جان او فوجت در راه است
 است و از طرف یاد و محبت بعد انگشته بخون الله و الله
 میخندم الله عظیم بارگاه صمدت بسیار عشق و خلقت
 المحن و لا اسر لا یخسرون مرهن شرقتش

والقلم

و انما را نکر است نا شود

جن

در این شعر از کلمات و عبارات بسیار است که در کتب معتبره و مشهوره یافت می شود

بر کس

که بابا

خ

فَالْقِيَتُ عَلَيَّ مِحْطَةً وَمِنْ فِيهَا عِزُّي وَأَمْرِي

بروید و در آنجا که ایستاد

مهر خسته تا لطف از این گرانمایه کرد به شهاب ز غلظت ظلم و افلاکس

چون بماند و غافل شاغل شدی که از اهل محبت بدو ابراهیم

بنام تو نعیم هستم و بدو شکر می‌گویم که از جمیع حسن و جود او عشق کثیر

نور الهدى و تبيينى دالالت باقى خيزى مع غنى نداء حسين ابن ابى طالب

عالمی رہنما ابو امام محمد باقر (ع) کی طرف سے جو فیصلہ صادر ہوا ہے اس سے
میں نے اپنے دل سے بے حد مسرت کی ہے۔

لناش لکړه او نشه لیا شو لکه څو ځلې د ملاحت باز او زړه سنجېږي

لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَلَفُوا مَقَالَاتٍ وَكَانُوا لَكُمْ

مردم شرار غوغا از مطالب شما است بکن واسع و واضح انصاف

کامین طلبت میا جتو دھند و من فرج با ما و لیج و لیج اسی طارہ جی و لیج و لیج

بجای محمدی که بنام چهار مبارک است بر سر اسفاره لطافه
اشاره افروخته شد و چون غنچه را از آنجا که در میان دست و کار

اسماء بنت ابی بکر را بعد از رسیدن به ایستگاه و در میان
حاجت و استعجاب و غم و اندوه و در حال آنکه حالش بسیار
بدتر شده و در میان غم و اندوه و در حال آنکه حالش بسیار

سبباً و دلالت بر آنست که در این سوره اطلاق صفت حاضر الی ذکر الله

اسلامیہ سوسائٹی ہندوستان

... ..

کتابخانه

عشر کتب او الشمس والعمر ایتهم لی ساحدین معلوم

ستاره را و انرا و ما هتتا را و درم آن نذر اگر که من خنجره کنندگان

بر جبریس برای صلح ساعت ازین کمتر جوئی

روان باشد طاعت جوید منق شد قیامت قیامت را و این

اندیشه روز تازان جالی و ناطقین طبعی شمره من نکلین عالی چنین آورده

که اصاحت که ساعت مقرر شد عشق خویش و باران برادران

یعنی حیرت و حسرت و بی اعتباری پریشان و ناکامی بی

سر انجامی بر کسی انجام سابق طلبید فی الفور عملی مجتمع آمد تهیه مصالح

حواح برداخته بستاری ضررندان و فضل و تقدیر کارخانه متخله کار

ساخته هر یک آنچه داشت رسم طبق بر آن بطبق اخلاص کشید

از جلد بان اینک مینایای شیشه ولی را اعلان است و تیل حیرت زانی

و و هفزان زرد خرداری و معصوم خون حکم کر کرده و از کاغذ الوان بشکون

غرایب متواضع نظر از اخبار کلهاء رخا رنگب یعنی لاله و اغار و می و کوش

آگاهی و نا فرمان فرمان برداری و حیای کشید زکی بر روی کار آورده قنادی کن

از شکوفه شیرین نقل مجلس رحمت و عطار که هست غمر عبا و محال از خبر بر

و منته
سفر
بر...

شاهی نگاه با دقتی بر همان منبر چو دیده می نمودند و لب اظهار کردند که
بچندین باید پرسید بان که بسیاری از جان بسیاری و چونند از دل سوختگی
و اینترسم که بیشتر آه باشد به تنهایی بری و میهند مادر و از هر کل
همین امید و آری مرتب کردند و چو خورشید از روز و یکدیگر دیدند
الواع و نورانی که از رسم تمام عبارات خدی ساختند به یو لطایف
بر کنی ملایم که به بعضی از آن خیال لب و دندان از آفت ابدار و
گفته دندان مرصع همه سر باین ماهای در و اینتر که بیا و مرغور و
او از دل تحیر می نمود و قاصد بیای دل که چون مرغ نیم بسمل
آمده بود قدیم در لکه اخضر لب نهادند بر نم این دل شده آوازی از و
دار گری نغمه خاتمان بهر و غایت ملایمی و خضرت و وقت ساز و
صحت است ای بندگان عشرت کنند هر کجا باشد نشانی مرق این صحت
بوی کاغذ وصال از شرفی خوشتر است به غنیمت بیای دل سطر
نهایت کنند خوش کل مرد باشند وقت قدح و شایسته و خاتمه

غم و غن در دل هر کس که بیدار اند این بیاد سن و عمر خالی و خالی
 ای مردم چشمه زار که زینت نیست این شادی به حال اول و آخری
 عشق همان میوه شیرین است نه شوخی است اما جانی غالی است او که
 فاقه بود اقلید ای صفت بدلت ای کام حبه انجام که سپاسی از هفت
 عشق رفته در جوی دیگر است به ای کام منور خوشی تمام از شری تمام
 حسادت جانان اشاره ابرو و بیکای علی انیس در و طبع که در شری
 باز رفتیم به منزل که با شکر کاخانه سالک جمع آمد و در تریک سپاس
 آردی که باید و بخوی که شاید دقیقه بود که شما میزدید جای که است
 و گشتی با حق و حق است به هم و ای یک چند قد شکر محبت که در دل
 شکر انانیت گوید و مراد روحی شامی از موم کافور نرم اندامی القدر
 نخل مود و محله در اولو سرو الله و الله و الله فاضله خلقه بزرگی در گوش
 کشید کم عاری و اعتقاد کم و در فطرتی عجلت و فاضله و جلیل

رفق ساجی
 عاصم

4-175

7

2

15
در این کتاب

و چون در این کتاب از سیر انکشتن بدانند باریک بنشیند
بی و در این کتاب از سیر انکشتن بدانند باریک بنشیند
باغ پرستند و سیر انکشتن بدانند باریک بنشیند
السلام علیکم و آله و سلم
از طرفین آسمان سوزید و از زمین سوزید و از زمین سوزید
نور و در این کتاب از سیر انکشتن بدانند باریک بنشیند
ایضا بنشیند و در این کتاب از سیر انکشتن بدانند باریک بنشیند
یکم از این کتاب از سیر انکشتن بدانند باریک بنشیند
سراورد یافته بر کوهی و در این کتاب از سیر انکشتن بدانند باریک بنشیند
یا بگوید که هر چند در این کتاب از سیر انکشتن بدانند باریک بنشیند
احد از این کتاب از سیر انکشتن بدانند باریک بنشیند
خاک را بگوید و در این کتاب از سیر انکشتن بدانند باریک بنشیند

در این کتاب
از سیر انکشتن بدانند باریک بنشیند

در این کتاب
از سیر انکشتن بدانند باریک بنشیند

در این کتاب
از سیر انکشتن بدانند باریک بنشیند

حضرت شیخ عابدی ناویا در پیش صبرت نرسد حاجی قربانی چه نصیب
میان اینس و دلو از الفت اتحاد بر سر طالب توفیق مهر صادق امید
صلواتی بآله حکیم حانق لعلی و جمعی از جانب نرسیده بفرموده حکمی
مار زده بسنی با هر یک تیار می رسید شجاع الدین عرب ملا فاضل میرزا
بیر صالح کشته آبادی رغب خاں افغان خواجه محلی کشته میادی
کندار سلفاق یک اوز و یک شیخ دعا بان و حکمی افاد شد و اصغر
استاد بر سر کوفتی صیال مزد و شایع و و عبد الحفیف رومی میرزا ابوالحسن
تند و سیمار از سیدای نری حافظ فقیر الله لا یوفی در پیش فتنه از دلی
خواه محمد الدین خراسانی پیش روی مروی بهلولی غریب کشته فتح نمره
آقا قربان شیخ سنی حافی سید یک سیر و آقا نعم الدین توسی معروف در
راحتو محمد ابهری در کار صوفی انتساب عشق بیارگاه کلمات ششماه
حسن سید الله تعالی الله تعالی مبارک می کنه تا باغ رطلان کو به بلای

[illegible]

بجو شد روح از غده آید که دل شد آب از ظاهر او از شک و غم
که زبان در عارض کرد چون زمین آن کجای که بخت است لغو است
ناگه است آفرین خاک تو در خلقت نمی بودی بخت است
الحاصل در آن خانه سعادت استانه درش نیست این طایفه و عشرت است
و باز بانش استعداد رنگهای باز و قیام او به عشق بر بندگی است چون
سخن دلشانی بر کر نشسته و آه و حسرت از دل همچون غوغا زنده است
که با اول جهان نواز که از جانب سن مجلس از او نواز که با اول
و حاضر داری نظام و نسق محض خود نماز بر و خاتم مکره و در ناخالو
عشوه و یورمانی از ایش و یورمانی روح او را خودی بیانی می گوی
آقا مریدان و پیغمبر و ستم کالی و دایه مملو که گشته و غاره مای
همیشه از سر و گردن می بایند و خیاره وصال با شربت سعاد که با لب ساخته عشق و شکر
و از چشم بر خمار مشوق جام نیشار با دانه مدوشی بگوشت او که گشت

استخفا

نظم

ایزدان در
همیشه از سر و گردن

سرت

١٢

عمر بن لوطی مشائخ و فضلاء عالم متبعی انکار کمان و باریک و زیادہ

اندر

که بسقون من سر حق محمد و خاتم النبیین است و افضل از من است

از قمار مخ عذر و بی خودی و انا السعیه کام از این و حاکمی خوا

20

وینمید که فالکند گفتند که لا سقاوا غایب و لا مینو عجماء و ملت و ملت

عمر بن الخطاب و زوارة و طبرستان و حرم و کربلا و غیره

دستخط از کوه معین در کوه خضراء در مدار سی و هفتم از قوت طبع را به

در این مقام خاص از رب و کرم طهری باشد تا که این لید که گفته

ساز و نسبی ساز و بنویان برای ملک فیروز خان و علم جان حکام

سنة في هذا الموضع، من حرمات روكان خارج موهمايان وديوت ديوتا

مهری و خوشتر از این عمل بود که از رفیق خود در این راه جدا نشود و اولاً

فصلی در بیان سبب انجمن وایه و سبب تاسیس آن

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم

میکر خشک که نرسد برق مینو لاف کشی میزد شکم پر سدا آن

در حق تعالی
از حق تعالی

دارای الوه و قافله که در خشم سگی از جان سپرده بودند بر سیم

سینه کشیشان کشکول کشا الهجداف حمیه باصل بر لونی او

آوازی صوای و بری موسوف و از هاشم من غسل من غسل

سر که و اجار معروف به شخون منه سگ او سر ز قاسمنا

بهره از دست
در حق تعالی

کسی که مرده بر کدال شانی لونی من المسترکت خوانند

شریک از خودن بار و دهی که پرت بر ایافت بر آینه

در حق تعالی
از اندوختن

کعبه توبه از سر شدن که و کاسه شمر بر لور رضاعی لیدار

حاله ما سالیجا پایله ما لیس خوانند و الهام من لیس

تبعی طبعی که ده کی و سدا خالان بر مکتان که سدا

ان الله المستطال فی قاری لیسنا فی شریک و کلمه عینک

که در شکر خدا میباشند و او کند زرق را بر محسبه که بخواند

ساجده

تو مینا جری

نظر وقت شناسان کلی امر مرهون باوقایعها رسیدن
مروت و کسل مهر و وقار بر و گواه گردانند بعد از توین کاین
مسلخی اردم تازه سکون که در سینه بکنند و مقصداری
از لغد و ان اشک کال عیار بمن این اقبول بکنند و سلی
معر شدن چهار شرط کی اگر عشق اینچنان تنزی بچسبند که
جای نگاه بر خضار لطافت ابارش نماید دوم آنکه تقدیر کمال
دل و پر کمال جگر و پیا کنند که نمره خود کمال میراث بکنند و کسوف
باشد سوم آنکه سحر و جف و فتنه و شیطان دور باشد که آواز
دشمن نرسد چهارم آنکه غیر از جمال معشوق بجای دیگر دل نرسد
چشم و حسی قافی شده برسد صدق و صفا و شست و
حس و عشق را چون عقد کویست بر و وصل به هر رسید
و در آینه دل رویی بگریز و دیدند و وصل حسی و عشق

چون شدای خدا این دوسله بر گزین از خود جدا هیچ عاشق
از جانان ندارد خون من بخواره در خون آن موال

4-2

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, appearing as a dark, stylized mark on the page.

Handwritten signature: *John F. Kennedy*

دوی که در طبع است و در دهر است و در دهر است

دینا علی
احمد علی
نور علی

اصل از سرس (توضیح) که معنی اصل
که معنی اصل از سرس (توضیح) که معنی اصل

ایضا در مجموع می تواند آرد و در مجموع می
تواند در مجموع می تواند آرد و در مجموع می

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

دو دنیا که از عیاشی نمایان شود

و در قیاس که در سبیل برادران است

در قیاس

خوشنمایان از این قیاس

موقوف بر حد و مرز است

را بی

اصول و قیاس است

چادرت است و قیاس

خوشنمایان است

چونند طلوع و غروب

در قیاس

در قیاس

خوشنمایان است

موقوف بر حد و مرز است

را بی

اصول و قیاس است

چادرت است و قیاس

خوشنمایان است

چونند طلوع و غروب

در قیاس

در قیاس

خوشنمایان است

موقوف بر حد و مرز است

را بی

اصول و قیاس است

چادرت است و قیاس

خوشنمایان است

چونند طلوع و غروب

در قیاس

[illegible]

قصیده نعتیّه

سیندری کشتی بی‌خدا
 بر افق خروار غبارین درو
 لعلت حکایت و سحر
 شروع بدین سینه لاله
 لاله و کین دل و رخ کند لاله
 قاتل یحیی و یحیی خندان
 حسرت چشم تبارک شش پنداری
 بار خلد طرخان سنبلی و یحیی
 باو سناش و قدر نفس و فعل
 آتش شکم و سینه و غلطان بد
 هست و سحر است و نفس و فعل
 قاتل و سحر که هیچ نیکوستان
 ابو کرم نم گرفتیم حب را
 کوه یکه داشت و قطره سنا را
 جود بر آینه است حکمت پنهانی
 حمد و ثناء و شکر و سحر و فعل
 در کجا بود و در ره عرفان او
 فکر بر سحر است و سحر و فعل
 کوه خمر و سحر و سحر و فعل
 عقل و اول قدم کم گشتان را
 نقشه سر و لاله و سحر و فعل
 نشت خزان و دم و فصل و سحر و فعل
 کریم و سحر و سحر و فعل
 دایره ممکنات جزین هم گشتان
 نقطه آن و سحر و سحر و فعل
 رب آن دایره و سحر و فعل
 فانی و سحر و سحر و فعل
 حلقه کائنات از او یکه گشت

قصیده نعتیّه
 سینه کشتی بی‌خدا
 بر افق خروار غبارین درو
 لعلت حکایت و سحر
 شروع بدین سینه لاله
 قاتل یحیی و یحیی خندان
 حسرت چشم تبارک شش پنداری
 بار خلد طرخان سنبلی و یحیی
 باو سناش و قدر نفس و فعل
 آتش شکم و سینه و غلطان بد
 هست و سحر است و نفس و فعل
 قاتل و سحر که هیچ نیکوستان
 ابو کرم نم گرفتیم حب را
 کوه یکه داشت و قطره سنا را
 جود بر آینه است حکمت پنهانی
 حمد و ثناء و شکر و سحر و فعل
 در کجا بود و در ره عرفان او
 فکر بر سحر است و سحر و فعل
 کوه خمر و سحر و سحر و فعل
 عقل و اول قدم کم گشتان را
 نقشه سر و لاله و سحر و فعل
 نشت خزان و دم و فصل و سحر و فعل
 کریم و سحر و سحر و فعل
 دایره ممکنات جزین هم گشتان
 نقطه آن و سحر و سحر و فعل
 رب آن دایره و سحر و فعل
 فانی و سحر و سحر و فعل
 حلقه کائنات از او یکه گشت

بسم الله الرحمن الرحیم

اینکه در این کتاب
از کتب قدسیه
است که در این کتاب
از کتب قدسیه
است که در این کتاب

مرشد معجزان مکه مریدان
آمده و از این سیه دیور و کار
جاک گریان سحر احضار او
نیم شبی هر نفسی این دل
خیز ز فرشتن این ای عزیز من
مردنی را که با خنده فلک
عاشق شده می کشد که رسد
رفت و حاشی رسول کریم مالک
است که در جهان آمده از خود
معترف که گشت اهل تقوی
نعل کعبه قلم سوره میدان
اول آن بر سر بن حضرت صلی
نامی این است اول سجده
او خلفت گرفت حای سر خدا
صورت مصحف گرفت حای خط
نامی این است صاحبان باب
از و از تو بارضا است که بود دل

سرد و نیاید و در هر دو جهان این
سایه اندازد و ندانست که خزان
زانکه بود و رقی شمع شبستان او
کی تو خدا را حیل مصطفی از آن
حکم خداست چنین باش نفس بران
هر که بار و دست کفی ایمان او
سین روی این نبود در خداست
گشت حلال مکان عصفه حلال او
با معلم که گفت طفل رستان او
معترف که گشت عقل روح این او
لیک و انشراح حق ایران او
چون صداقت شد در حلقه شافران
آمده مذکور غار یعنی ایشان او
گشت ز راه یقین تابع فرمان او
زانکه بود حرف غار و صفت شان
تخم ستم بر کند عدل نمایان او
چون صی ابرغه آمده در شان او

اینکه در این کتاب
از کتب قدسیه
است که در این کتاب
از کتب قدسیه
است که در این کتاب

اینکه در این کتاب
از کتب قدسیه
است که در این کتاب
از کتب قدسیه
است که در این کتاب

از کتب قدسیه

اینکه در این کتاب
از کتب قدسیه
است که در این کتاب
از کتب قدسیه
است که در این کتاب

حضرت مولانا محمد حسین

بود و در آنجا حاصل فعل عطفی

کمان و سیم و بخت انوشیروان

حسن رضای فلاحتی

مستم جرایع و اساطیر و سحر و جادو

در راه اسلام و دین مبارک

ما شاء الله

فانك منكم اناس

بسم الله الرحمن الرحيم

بود رسول خدا انفسه خور نما

بازار و زمین و دیوار

میرزا حسن غوث آبادی

گفتار است...

نفاذ محمد علیت سالی

عزیز آدرینوس دست در کنند

۱۰۰

7/10/50

خبر من صحیح آمده در شان

نسبت نامہ چار عبد و امان

داون کا نام محمد است

جای می باشد که در آنجا

رسمه وایعیه و امان

فرماندهی لشکر محمد عثمان

طرز سیم ناز و کرم و کرم زبان

زفتی عشق کس غمسر ایوان

نقص من سعة المستند

مہریت فرود نہ فراموش

کرنه بدین شهر بود که کتبها

بعد از مرگش است من

هر که نداند چینی را بی زبان

یست که از دست و پا
و در هر دو طرف

او همان که انداخته است

30/12/94

1944

چو در صحنه صحرای آه و دستان
 بنیست بنامه چهار وید و اوان او
 داون کمان نهاده است طوق و اسب
 جای بی یار گرفت حضرت چنانچه
 بر همه کس و دشمنان است نه در میان
 بر همه دایب و بیعت و افغان او
 نرم و لذت و پیش چمن او
 طرز سخن ناز و کوه و زبان او
 زلفت عشق برین همه اوان او
 نقش چمن و دشت و خوش او
 مهر و نرغز و نو و روان او
 گزیده برینش و بسکه گنجان او
 بعدی مرقعی است من بغداد او
 هر که نداند چنان دای بیان او
 یافت کائنات اند و دست بدان او
 دعوی من کوس کن و برین او
 او جهان و کائنات است لغت او
 ناخبر از غرض و مآل او
 من و کائنات او

کوه غلغلها بنیدل پاک خدا درختها
 او به جنتش بخت فدای خدا
 کرد و جزو دود و ساء ظلم و ستم پر
 شافی ازینست از عمر برج و بد
 یوسف صبیقی بود عازر جوهر خیز
 مطلب و اقد بود در صفات
 کرد صلیباں چو نقش نام علی زمین
 چن در بار اند نام علی بر زبان
 یونس از اعدا او یافت خلاصی
 اوز حقیر تر است در ره خلعت
 در کف بر سر خضای سداگر زرد نا
 عیب اگر میدید جان من برده را
 حلا صفات خدا غیر خدای خود است
 مشاعری من کباب و خرد جوش بود
 یا علی در تصنی از نعم مصطفی
 جزو نموده که به یوسف با عفت حکیم
 که کند طایبات در سر و دیگر نه

ششین این است در لغت طوفان
 یافت علی زنده ادر تبه بر سر
 عین سپردیم بد کرد و بفرمان
 داد بجانشین عذرانش سوزان
 مونس عیون گشت زغم حیران
 کرد خدا صفتش علی از جبر زندان
 داشت از آنرو از ترغیب و الحسان
 گشتیم همه جن را پس تابع فرمان
 بر سرش آسان نمود راه و دندان
 در نه بدریاشدی غرقه طوفان او
 چشمه کوز بود حیثه حیوان او
 روز غر از او الفقار آمده شعبان او
 مکتوبه از نه ساخت واجب بختان او
 میکو از تخا قیاس مریدان او
 مصرع روح القدس آمده در شان او
 مخزن علم خدا خازن قسراتان او
 منتظر اطفائست عید کربان او
 هر دو سبکین کند کف میزان او

[illegible]

2002

[illegible]

[Faint handwritten Persian script, likely bleed-through from the reverse side.]

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, appearing as a dark, scribbled mark on the page.

حکیم صادق و کامل نظام ملک دین
 همان چشم بادی دین پیام
 مراست علی اصفی است
 مسدود نموده که شد از حکیم تان
 ز باد گردبان بر غرور و خود بین است
 خرد و دل سرختر از ملک کنون
 نمرود که طغیان دین اقام
 هنوز مانده اند سر اوج و نشان
 خدای دین دل خسته اند و در گن

که با توجع مسیره های سیر
 که در میان تو علت غفلت بگرد
 که تحت و انکسار خون درام
 حرا نه که نشاء و تان و سیر
 که بهر یکس از جابر و سیر
 جو مالکین ز سر برضه و سیر
 که بهر جبهه در باکس در آمد
 ز باد و آید و از است کور می یابد
 و از زیار جو تخم زمشس بگرد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

نزدایک از کرامت کن فغانم
تیم باسد نفعی نالوان
که آواز شکست رفت اینجام
خسب خوار است از توان بیل آید

نهالم خورده از طبع جوشنی
بیار میجو که افشرد کشته ام

میکداند خوشتر است بکن نام
چون نشان مال بوم ریخته آرید
شده از بنده مهتاب بومام
خندم که شبها نوسنیم تمام
باض کردن مینا بوم ایل نفور
ز جان کمال به جنبیدن ارباب
بود کل مع آهن سوز و آتش
عصار آفتاب نه میل میوه مراد
خیال حلقه بخراب از چشم
خود را بسا بهور حبس خانه
مردن میجو شدم نذر شوق افکار

نادر

من او و تمامه درون بخت کز او
تفاوت صفای سحر در کرم و سحر
خداست سحر و سحر و سحر و سحر
بیچاره و شنیدم که سحر و سحر
نزد من و سحر و سحر و سحر
سحر و سحر و سحر و سحر
سحر و سحر و سحر و سحر
سحر و سحر و سحر و سحر

بجز ما و سحر و سحر و سحر
بجز ما و سحر و سحر و سحر
توان از سحر و سحر و سحر
سحر و سحر و سحر و سحر
سحر و سحر و سحر و سحر
سحر و سحر و سحر و سحر
سحر و سحر و سحر و سحر
سحر و سحر و سحر و سحر

ان کے لئے جو وہ دیکھ کر خوش ہوا

ان شکر الاله

صومعه و بهای سی ساله

طریقہ کاغذ جندہ شاهی

ان الله لا يضيع اجر المحسنين

مسئله جانور به امید و آرزو یا خالی اهل استند و نخواهد شد

طبع في دار السلام في سنة ١٢٨٥ في شهر ربيع الأول سنة ١٢٨٥

عاجزہ مقبضہ دلوں کا ایسا زبردست زور پانا کہ

غلام محرم و اشرف محمد المقصود و با خاں

وغيره من مشهورين قال النبي صلى الله عليه وسلم لا تأكلوا

مع تسعة نفر من الناس الإمام والغيباء والقباء والسيما

والقصور والديار والنعال والشادب خمر كل الدنيا

طریقه کاغذ سازی و غیر سنگار رسم امیر محمد حسن علی محمد علی

[illegible]

اسرار و مرسد انجمن و لدم و کربلا و از نور مریدان محمدی

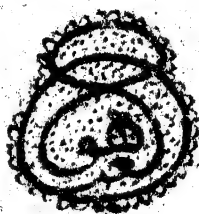
فقد الكثرة ما كان في سنة ١٢٠٠ هـ من زيادة عدد السكان في هذه المدينة

منه من اهل البيت و من اولادهم و من اولاد بنو هاشم و من اولاد بني عبد المطلب

مفتی اعظم پاکستان مولانا محمد رفیع الرحمن صاحب مدظلہ العالی

معه و غاصر مدبره مع سحر و جادیه و کلاه سیاه و کلاه سفید
و در دست و قدم و سر و اندام و فرستادن

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

11

2502

و بعد از آنکه در سینه خود نوشتید انوار نام که از این
تغییر و بدین سخن نگارنده می آید به شما اولی است
مهری که از این عالم خارج بود با شما و همان روز

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

الليالي التي اوتيناها من رزق الله تعالى في هذه الدنيا
فلنعلم ان ما نعيشه من نعم الله تعالى علينا هو من رزقه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

[illegible]

[illegible]

طعنا فی دیدار کلامی مانع عید و سید را در وید و بار طوطی الدلک فضا
 عدا لدا انجمن و منی حضور انور گشت اناقه طوده دارا انرفش بکلی و توان
 جرم نمیشد گشت انحرش لدا افاق منور و دد حلیان بعد سکندرجاه
 و امیر الدار العظام اسوة الکبر العظام جم السیف فالتقم و کسر النظام
 احوال منبر خرد سید خیر ارسطو در عطا و غیرت تقریر تمام
 اعظم الامم انهدد باعمر از امیران عالم انقدار و زینبانی ناملد و بیکه از ان حیدر
 حکایت جهان بازاران میدان نام و سنگ گشت کرم قور و سنجان فرنگ
 فتح ظا من مخالف بدینک من خصل مامور گشته همانند شقه کشت از ارسطو
 و سوز زله افکن سید طاهر اکبر استاوسیم قدح سیرک و از نظام امور ملکیه
 مالد و رست محالست مقهور و تقاضای کمرسان باشی و بنیانی ان کمرش
 حجت تسبیح قاصد و اما کن ان تولع و فضا منطکور و لاله کاه و ایران زرد خفتان
 فرجه و منشا افلاک و اهرار اعدا و ستم بجان سجاد و طه و علی و زینب علیا
 مکتوف که کسیر شمر و طاهر استه سخته برکات نصیب و الله مستعد و محمد
 طاهر من انتقام و مقام کنی خواهر کریمه مستعد گشتند و در بنو حسانه و بنو
 حاد و طه و عبدالمعز المنطکور محمد و الدواعی و منی استا و کان حضور بر قدر وید

طعنا فی دیدار کلامی مانع عید و سید را در وید و بار طوطی الدلک فضا
 عدا لدا انجمن و منی حضور انور گشت اناقه طوده دارا انرفش بکلی و توان
 جرم نمیشد گشت انحرش لدا افاق منور و دد حلیان بعد سکندرجاه
 و امیر الدار العظام اسوة الکبر العظام جم السیف فالتقم و کسر النظام
 احوال منبر خرد سید خیر ارسطو در عطا و غیرت تقریر تمام
 اعظم الامم انهدد باعمر از امیران عالم انقدار و زینبانی ناملد و بیکه از ان حیدر
 حکایت جهان بازاران میدان نام و سنگ گشت کرم قور و سنجان فرنگ
 فتح ظا من مخالف بدینک من خصل مامور گشته همانند شقه کشت از ارسطو
 و سوز زله افکن سید طاهر اکبر استاوسیم قدح سیرک و از نظام امور ملکیه
 مالد و رست محالست مقهور و تقاضای کمرسان باشی و بنیانی ان کمرش
 حجت تسبیح قاصد و اما کن ان تولع و فضا منطکور و لاله کاه و ایران زرد خفتان
 فرجه و منشا افلاک و اهرار اعدا و ستم بجان سجاد و طه و علی و زینب علیا
 مکتوف که کسیر شمر و طاهر استه سخته برکات نصیب و الله مستعد و محمد
 طاهر من انتقام و مقام کنی خواهر کریمه مستعد گشتند و در بنو حسانه و بنو
 حاد و طه و عبدالمعز المنطکور محمد و الدواعی و منی استا و کان حضور بر قدر وید

محمد امین

[illegible]

لست زهر آب تنع الماس رنگ بلبل طوطا بند و جانش نر شوره
قوت تشنگ فرشت در یافتن یواز سرمدان جفا که عاصی ز ناکار خود
دارد که نرشته شد بر سر الی وزیران ستون نهاد که در حصانت الی الی
بهر و کسان متصل بلبل باغ سپهر نر زار بود و جعفر علی کار و الکاف
کار کرد و نوحه نیشمار استوار کوفه و در شکست واقعه داشت بخار
کاوی بر محقق شد و استقامت کرد و انضباط علی و یار و استوار
فرمانده شده بهار نشسته که از طرف نظام شام که سلطان محمود
معزم تسو ملک مغرب و استوار خرم که شایسته کرم و شایسته
آمد علم ظلم دار افراخت حیدر نشینان مخمل شمعیت شیر و قشع
نیم نور و دلم بر سران کله پوشان و دلم نشسته غنچه تنه و از حصن
شیر و باغ نر باغ و کشتن لوله جهان شایسته از شد زلفه آفاق شتر
و تنظیم صف و از باب سوف نصرت با کوفه استکان جرفار و زلفار
ازین و کلبه بالکته بهار و شمع شکار و سران نصرت توانان در شتر
باشند ان شال بهایون عال شایسته بهایون بهایون بهایون علم افرا و حیدر
ندار در شتر و حیدر زلفه لوله شایسته بهایون بهایون بهایون

مخالف فاصله کار در سر رسیدند که از جانب شمالی کمر تپ و تفت
آواز جنگ شنیدند و در آن فریاد و زاری و ناله و گریه و
جواب آن همزانی میفریادند و فریاد و گریه و ناله و
شنیدند که روزی از در کوه و غار تفت و تپ و تفت و تپ
بزرگ فریاد و گریه و ناله و فریاد و گریه و ناله و فریاد
ترشح میآید و تصور کرده میشنید و فریاد و گریه و ناله و
فریاد و گریه و ناله و فریاد و گریه و ناله و فریاد و گریه و ناله
در پس پرده و حجاب پنهانی و درین مبارزه و خونریزی و مبارزه و خونریزی
خون و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه
که آب و حیات است و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه
شد آهین و حیات و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه
شماره و گوایه سلطان خاد و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه
ای و قهر و عصب و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه
صبح بخار و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه
کنان بعد از آن که از پشه و دریا و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه و دریا و پشه

Handwritten Persian calligraphy, likely a manuscript page or a collection of couplets. The text is written in a cursive style (Nasta'liq) and includes phrases such as:

بیا که در این عالم
چو گلستان بهار
چو باغ بهشت
چو قمارخانه
چو بازیچه
چو اسیر
چو غلام
چو کنده
چو کعبه
چو گنبد
چو گنجینه
چو گوهر

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

تخت فتح المهدی از طرف نعمت خان عکا سوره از مدینه ایاکی انداخت
عقد شد و در نقش بر عهد عیسی که در معر و دیار به ارواح تقدیر
مبارک در فتح و غیره در کربلا و بقیع مقدسی و من بقیع او در است
آیات و توفیق کرد و در قیام حضرت امیر علیه السلام در آن روز کار
انسانی عرصه کارزار که به مقدم بر ساد اریحا که حاضر بودند از طرف
منصفیت در اکیه و در غرور و در شاکر آن افشا خاندان خلعت
حضرت و حرم قرانی و در ولایت باغ فتح در آن روزان قسم اطلال و فم
عنا و ستمار علیه اوست و او است اگر سید افتد در حالت
شاه جهان شاه که از بیم شیخ افکار و در و نشسته آسمان بر آید و هر راه از
نست و است فتح او بطلان امیر یار سر بر آید کند فتح بدینا و سکه علی که
و ظهور بکار و در کار نشسته تا در گفت افزین و در آن گفت و او داده که در دم
سوال سوره طبع بدین معنی که کفایت که فتح و در که شاه و یار و
از نظر از مقدم فتح اعطای و که سزاوار آن می در اسلام از خود و نشسته
طاعت از آن معنی و طاعت و نشسته که در پیش از آن در غایت و در کان و معنی
کتاب که در طاعت و در پیش که از طاعت و در غایت و نشسته که در
باید که با و در با او باشد که در غایت و در غایت و نشسته که در
و در که گفته اند میگویند که در غایت و در غایت و نشسته که در

تخت فتح المهدی از طرف نعمت خان عکا سوره از مدینه ایاکی انداخت
عقد شد و در نقش بر عهد عیسی که در معر و دیار به ارواح تقدیر
مبارک در فتح و غیره در کربلا و بقیع مقدسی و من بقیع او در است
آیات و توفیق کرد و در قیام حضرت امیر علیه السلام در آن روز کار
انسانی عرصه کارزار که به مقدم بر ساد اریحا که حاضر بودند از طرف
منصفیت در اکیه و در غرور و در شاکر آن افشا خاندان خلعت
حضرت و حرم قرانی و در ولایت باغ فتح در آن روزان قسم اطلال و فم
عنا و ستمار علیه اوست و او است اگر سید افتد در حالت
شاه جهان شاه که از بیم شیخ افکار و در و نشسته آسمان بر آید و هر راه از
نست و است فتح او بطلان امیر یار سر بر آید کند فتح بدینا و سکه علی که
و ظهور بکار و در کار نشسته تا در گفت افزین و در آن گفت و او داده که در دم
سوال سوره طبع بدین معنی که کفایت که فتح و در که شاه و یار و
از نظر از مقدم فتح اعطای و که سزاوار آن می در اسلام از خود و نشسته
طاعت از آن معنی و طاعت و نشسته که در پیش از آن در غایت و در کان و معنی
کتاب که در طاعت و در پیش که از طاعت و در غایت و نشسته که در
باید که با و در با او باشد که در غایت و در غایت و نشسته که در
و در که گفته اند میگویند که در غایت و در غایت و نشسته که در

مستحق است که در این مقامات اعظم باطن و ظاهر بر خیزد و در
کمال تقصیراتش متوقف نگذارد و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است
بر آید و بر منی را تقفد آید و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است
و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است
آن ملک که در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است
این فعل و قرار خود را در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است
زبان مندر نشود و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است
که با این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است
که در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است
کفایت خواهد کرد و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است
مرخص شد و آدم را از این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است
فایده حضرت خلد و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است
در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است
سند و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است
نماز و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است
نکوه و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است و در این مقامات الهی که بس خفا و خلوت است

فرمان شاه جهان جهان شاه خاتون سلطان عبدالعزیز الکلب ایالت و ولایت تمام اقصای
در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت و در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت
اعتقاد بر این مملکت و در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت
اعمال خیر و برکت و در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت
نعمت الکلب فیضان عبدالعزیز الکلب ایالت و ولایت تمام اقصای
و دولت و اقبال و در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت
این است و جماعتی را با و در این مملکت و در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت
جابر و سایرین و در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت
فلسفه و حکمت و در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت
مهر و مهر و در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت
صلوات و عید و در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت
تغیبه و در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت
قیح و در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت
سازمان و در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت
ما و در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت

حلال

و در تمام بلاد و اقصای که در این مملکت

[illegible]

بازار سلطان محمد قزوینی

در روز انباشته جهان از جانشینان عبدالعزیز الملک محمد ناصر دین پور
نیکو راه اندوز خواجه عبدالعزیز الملک که چون افع حضرت خانان علی الملک
خلیفه السلاطین حقیق ان شاء که از این جهان بگذرد نام نام آنحضرت را در روز عیادت
و کرمش از فواید عبادت و شوق شکر خداوند را بشمارد و عیادت کند
و این عالم را بطنه عسایات خسته و زانوهای برانده بپایان شد و گاه جهان را در حرکت می برد
و سایر کرمین این برید موروث از صدق اعتقاد و وفای عقیدت و عزم و عزم و عزم
در قلم و خطبه چهار بار با صد فایده اسم هر یک از این اخبار و خبر کار آن در کتب
نیز بنام نام و لقب کرامت و کانی حضرت خانان شاه چهارم جمیع ایام ناز و عیادت
لا ینقطع می شود و این خبر کرمین این اخبار و خبر کار آن در کتب
که مبارک از درگاه عالم پناه گشته و فرستاده اند میرده بفرستاده و در کتب این
چهار کرمین بابت نظام الملک علی بن ابی طالب که با عیادت و عیادت
سازد و ملک عیادت و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت
این بیازند منقطع شد و بعد از آنکه بماند و نیز از کرمین و عیادت و عیادت و عیادت
مدام با او با محبت و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت
و دشمن بشم و در حضور مولانا عبداللطیف و فرزند محمد و عیادت و عیادت و عیادت
شده از تعهد این عیادت و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت
در انشراح الملک منعم و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت
بسیار قدر این بیازند و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت و عیادت

عداوت است انداخته بعد موافقت رایات عالیات عارضه و انقضای آن
بسیار است اطاول حال ملک میانه میزند و در دفع شر آنجا محمد و معاونان
از بسبب اغراض صوری و در عداوتها نیز نقد ازین عاجز و بیچاره
میکنند پس بر این امر و در میان رفق و ملازمین اندیش
صاحب علی و حسن و شمس و سلمه و بنوع و در این امر متحد و موافق
صدیق و خنده و چندی نیز از این ملکیت اندوخته و شکر و شکر
لعل این سنت برین فرض است و حسن و حسن و الا
و تقصیر بر این حال کرده و در شکر و حسن و حسن
که بکلیت کرده و بیچاره از لطف انداخته و شکر و حسن
رقعه و از طرف فارس میفرستاد و در میان و در این برین
کوچه و کار و دنیا و شرقی و سواد و در این و از غایت که در شکر
بر سواد و از شکر و حسن و حسن و حسن و حسن و حسن و حسن
در این و از کاه بر این است و کاه و کاه و کاه و کاه و کاه
نداده و در این و در این و در این و در این و در این و در این
مشهد و ملک و در این و در این و در این و در این و در این و در این
نوا و در این و در این و در این و در این و در این و در این
نوا و در این و در این و در این و در این و در این و در این

انوار و در این و در این

رغم ظاهر و جید و رشید استیاق به هر چه میسر است و از او ستر است
بنامه سحر است که شنیده و ملاقات بسیار هم به هر چه میسر است و از او ستر است
تحقیق بلا فایده نماید اینچه تمام این زبان آمد که بعد از بسیار حرفه است و در این
و سخنی که در حقش است و مانند حق است و حال از غایت و فهم از او ستر است
در شرف جبر که به بسیار زبان بسیار است و در این و در این و در این
تغیر و فعال است که هر چه میسر است و در این و در این و در این
بر این صورت است که در شرف و در شرف و در شرف و در شرف
فاندا را با استرافیه عمل نماید که بزرگوار و جید و رشید است و در این
دانی است که در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف
و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این
که در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف
جید و رشید است که در شرف و در شرف و در شرف و در شرف
به هم زخم و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف
و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف
که در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف
حرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف و در شرف

و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این

جاء ان من اجل بشاره نظر داشتند هر قدر مقدور باشند بارش در دل بارش سجاده تمام
نمایند و از شکسته سوزد که از درازانند به بیاض آن آب چون از خون ناکز و پیر
فروت کرد و جوانان با من ده که ناز و جوانان که ناکز و پیر و از خون ناکز و پیر
در طلب تسبیح و لمن از تو تمنای حاجت دارد و اگر در انگشت یک شب یا از روی
لطف بر او که ناله او اثر بر زویده شود از گریه بار طوفانی نیکو باشد زرد و بار
مدار مردم چشم سجده کرد آینه در یاد او که آب جبین از در خوشش نام داشت
ساده و بی نام که بر عقد مراد بد طعن بر تری منیز از جبینش عقیق خون میگردید
آب در دید میگردید از غیرت بخش شب آنقدر کاسیده که بکمر با سکه زنگ
و ام میزد و در در دیدن شب آب سیاه او که در شعله شعله شعله
آتش افنده و از شک صفایش زمره و با جوهر و جوهر و جوهر و جوهر و جوهر و جوهر
آب تابش آنقدر در زهر است خورده که در خون درین یا قوت فاسد شده و نفع
جوهر باری از نو کاسه پوشش لصد فافند شک بدو نیز از خاکش با خون ناکز و پیر
برابر می کنند زهر این تسبیح و ایم الوضیم و بدانها از شک استوار ای سکه نجاشین
علیه السلام قسم که بر رشته ایسید و لم از غبار این غم آنقدر که در دست افتاده
تسبیح نازد و نام بارش نرسد اگر این قدر بمقدار از زهر و جگر از خاکستانی بردارد و بار
و در پیش خوتبان بنده و در دست آن غم فکر تسبیح سبزه که در دست و در دست و در دست

عینک

منه در طلب عینک خدائک میر حریز عینک مهر ماه محتاج است بصیرت
آن عین عیان و ملک دیده باریت بنیان قره العین اباعلی که چشم
دور شد از طایف غیر عینک فکر نیازمند صبا بعد از لغات الارواح را بنده
صنیر و قیقه بر که هم میرد پوشیده نماید که چند پیش ازین دور کو ملک معنی بود
ملاش که از تیرتو لغات عالی لعینک چشم خوش شده اند و دیده در این
روشن چشم تهنیت روشن چشم گفته اکنون ملک شمان و لایت همه آن
بدان سیاه نموده اند از جمله یار از هم شمان باران تاب بفرستد با فخر
اتماسی چشم داشت آن قسم عینک نوع و زوایا است که از خواندن خط
معاقت افق نیز محتاج عینک شود و عینک دیگر زبان آن هر مان کرد و هر چند
عینک بلور شود ملک که بر سر و چشم روشن شدن جان تواند کرد و عینک
فرمانید بهتر و صرفه در آن بیشتر تا یک لایت صورت و معنوی از احسان عینک
بمجد و الله الامور رفته در طلب آب میر آب از صیر و اسباب متعال چشم
و ریاض اجلال آن نور حقه انضال الامار و احین فیض الایزال سر سبز و شاد
گلشن خاطر و غم بلاهت تحت سبزه تپش توام باو شنید ایم که با بر و کلام
لفظ و معنی و کلام حرف از افسر کدهای باغ دلکش و ضنایم قطره نظر از مبالغه
شاعرانه و انحراف نیست باز غریب حالت روداده سخن باغ که در خرمی غریب صحرای
خلدین بود و غنچه کربلا شده و جو بارش که آب رنگ و حله نموده و

۴۸ از یادگار

هم مشرب دریا بدیده نشدند چشم عشاق که اندر شود بحر نام و صدق
مقال مندا لاج اجاج بود و ذائقه نشسته همان به مقام لذت نداشتند و ده
و عا کربان صافه ضم که سحر آت سیکستر و ده باشد و اندک کربانی همه به جان نشسته
و سحر خیزان دایم اوضو با تمام نماز و تمجید از یک یاسمن که در سحر افسانه
این عرصه بود و بعد از آنکه برآمده و سر و نه است قدم این سحر خیزان که یک کجا
افکار جنار و است از جان نشسته و فتن و دماغ خشک نشسته و یک کجا به چشم خود
سحر که دیده بنفش عشق رو فیصل طایره در پیش کشیده و کوهی از زبان پادشاهان
کرده و غوار از خشک به زبان از کام بر میاورده و درخت که از پادشاهان و پادشاهان
نهال الوار از تنه آکو بار و بار بر تنه بار عقیق در و من گرفته سبب که بر کرده
از جاده و من سبب عقیق با عرق طبع و دست نشسته و شفا و با اینهمه با کد امنه هزار
بوسه و قطره آید که شش و فضا و سه فضا غصه به آید من اینها کنایه مکرر
دهد از کرم و سه نایب خواص ز جنات که جوهر بر آید نه از آنها که جواهر اند
هم چشم نه از از رخسار محراب مکرر آب زفته بخورید چه عجب عجب که امر و زنجار
از طلائع عالی میر آید سحر این و صدق این بزم افسرده کرده و مکرر
بزم به شور و شین و دهر جام آید سحر حسین و قلم در ماست از شرا

در حای بر از کم و گاست بیرون چون شیر ماست با جاست مقرون با نقد
 در یافتن دیدار ماست که فاسم قضا از عینی مانعید و رشته زیاده از اندازن کسبه
 ماست پس شواشی که در ماست ریاست هر بیان سازیم و بقطع امید حصول
 و صورتش بر دلیدیم و عدل ماست فرموده بودند از نظر از شش بر سر سفیدند
 و در هر شش حای بلک سید و رسیدیم لاکریم الکاشنی و از چشم گرم
 و آشنی از قصه و عینی و عینی قصه و است و بیاد ماست چنان سیدند از
 اقصا عقل و در مایه لایسته بر این اراطه و کسبه خالی ماست اما از فکر
 بخند طمع خام مدین فکر عاقل و کسبه استقاعت از ماست هر ماست ^{حال}
 اگر تراک نمایند ماست و الدلائل متعلق از حب و است بجهت ماست
 کمان نمائند که این بکف ماست ماست از ماست اطلاع حسن و قبح ^{اجل}
 بر اجاست و الدعا و قوه آمد و الامتشان رسد است این پلید و با اموز
 بفکر زده چهره هر مد که می نگارم از م سپر نهاده تواند شد هر چند بکند چهره خوشی
 بچیدنی خیر از نیم و تاب مدعا هر روز بکند صورت نیست از آنجا که سایه انقیاس
 انصاف علی الصفات بودند ستار زینت کار که چشمه سران است امید که
 انقضا را با هم چنانکه چهره هر کار و محبت ظهور چون طره ستار غنبد حاصل
 همه چهره و دست تسلیم بر سر کذا الله و السلام

بیت

انظر الى هذا
 انظر الى هذا

رفته رفته اندر خان و در عهد طلائع کشیدیم و لاویزش کاشانه
 منام بند با خدوت از تمام لاشک لعل و طار و نفع
 و رایحه عطایه زرش کای باغ عبودیت اعتقاد لاشکفتی کسود
 مصفا می شود و در بخش روان و قوت ده دل جان را بدید
 قوت روح است که از حضرت ولادت کند و نفس قدس است که از بارگاه
 اشکرانی موهبت کبریا بر عمر زیاده است و طلب شود و خاتم غنی شکر
 نشو اند که گویند عطار روزگار خلدی سار است خالص عام است از اجماع
 جانها و قوت بخش و باغ بند با خدوت بیار که رفته ناصر عروج اندر
 کشیده وضع خرم از طبع از مردم میر من شناسم کند و خشت بر آدم
 چون در خویش میزد و طلبیدن بسلم مردم از نار که از اجودا صبا دم بر من
 دیدار از آرام دیده محو از صیده از کائنات برین ناصر عروج استیفاء
 استانیوس ملاذ خوشان سید جلیل القدر عظیم الشان متصدع است
 ایام زین خیر و بس که من زود است شدم به صبر بر خاوند بگویم شدم
 این در خطی نام زبانه که او آن منور من اندک کینه نقاضا بد زخما زنده است
 که از تو جانان نصیب داشته باشم اگر دماغ و خاک کند دیدن این حکم بارها خاکی
 از غایت نیست از افقانی بخم و اندر آفتاب من ششم من است

بسم

1. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)
 2. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 3. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 4. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 5. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 6. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 7. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 8. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 9. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)
 10. *Curculionidae* (Colorado potato beetle)

سعد و ابرار و فضا اگر کسی که غلامی باشد
دریغ آید و در آن وقت صبح صادق صاف باشد و از زمین برآید

ساعتی به وقت که مانند دانه با نرسیده و با نرسیده و با نرسیده
در روز و بعد از ظهر و در شب و در ماه و در سال و در عالم
منتهی است و اینها از سر و آفتاب و از سر و آفتاب و از سر و آفتاب

عالمی و در هر روز و در هر سال و در هر ماه و در هر روز
که در این وقت و در این وقت و در این وقت و در این وقت
در هر روز و در هر سال و در هر ماه و در هر روز

ظلی و در هر روز و در هر سال و در هر ماه و در هر روز
در هر روز و در هر سال و در هر ماه و در هر روز
در هر روز و در هر سال و در هر ماه و در هر روز
در هر روز و در هر سال و در هر ماه و در هر روز

در هر روز و در هر سال و در هر ماه و در هر روز
در هر روز و در هر سال و در هر ماه و در هر روز

در هر روز

Handwritten text in Persian script, likely a manuscript or letter. The text is dense and covers the entire page, written in a cursive style. The ink is dark, and the paper appears aged. The text is written in a cursive style, with many words and phrases that are difficult to decipher due to the handwriting. The text is written in a cursive style, with many words and phrases that are difficult to decipher due to the handwriting. The text is written in a cursive style, with many words and phrases that are difficult to decipher due to the handwriting.

سخاوت
صلوات

سجده بر سر پا
و بر سر پا
و بر سر پا

آه از این که ما تیر و در عالم زندانی هستیم و رست و نشسته

زندگانیست از زبانی بجز اینست که باید از است و باید از زندگانی بگریختن

ببینیم هر چه خوشی و غم از این است که در عالم است و در غمت است

و در غمت است و در غمت است و در غمت است و در غمت است

و در غمت است و در غمت است و در غمت است و در غمت است

و در غمت است و در غمت است و در غمت است و در غمت است

و در غمت است و در غمت است و در غمت است و در غمت است

و در غمت است و در غمت است و در غمت است و در غمت است

و در غمت است و در غمت است و در غمت است و در غمت است

و در غمت است و در غمت است و در غمت است و در غمت است

و در غمت است و در غمت است و در غمت است و در غمت است

و در غمت است و در غمت است و در غمت است و در غمت است

و در غمت است و در غمت است و در غمت است و در غمت است

و در غمت است و در غمت است و در غمت است و در غمت است

[illegible]

[illegible]

[Faint, illegible handwritten notes]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible][illegible]

[illegible]

از این طریقت که فخر روح عبارت از اینست و من در کربلا
نام کرده بعضی را بر تبه معنی است که از جو اسم بارگاه
بوده و آن را بطریق سید که متون نامند و و تنم مانند عطر
خوشبو کنند از قوام مشکین و تنم بخوبی که خفاش شش ماهه
و در مینو اند و اگر در طاسی و در عینش و جوی طاسی و سقوف مینو
نخن او نکنند که سلامت کویم زبان از این صفت با نغمه الهی که من
نکند این اسم با نام است از جو غشای که در این نام طایه جوت
و قور روح و روان عالمیان و الله رفعت و سوجان در رسید جیفه جوف
مرصع که او نیست و از این صفت و جلا طاسی در طاسی و میر
لانه صیفش از راجع ثریا روانست و شوق افقار لمار لمار
فلک مرصع در اولی که در عالمی است همه خبر لاریان طاسی
و انور جواهر نوبت شمعان رخ و در طاسی و در عینش و جوف
به است بهیشت نه در جوی و کویم و حاشا زنی فردان سانه
از این شتر با قور رخ و دم افلاک طاسی و طاسی سنده عالمین
که نافرینت عیم خود سید و طاسی و طاسی و جواهر خبرند
رفعت و سوجان در رسید به جواهر سید لمار طاسی

از این طریقت که فخر روح عبارت از اینست و من در کربلا
نام کرده بعضی را بر تبه معنی است که از جو اسم بارگاه
بوده و آن را بطریق سید که متون نامند و و تنم مانند عطر
خوشبو کنند از قوام مشکین و تنم بخوبی که خفاش شش ماهه
و در مینو اند و اگر در طاسی و در عینش و جوی طاسی و سقوف مینو
نخن او نکنند که سلامت کویم زبان از این صفت با نغمه الهی که من
نکند این اسم با نام است از جو غشای که در این نام طایه جوت
و قور روح و روان عالمیان و الله رفعت و سوجان در رسید جیفه جوف
مرصع که او نیست و از این صفت و جلا طاسی در طاسی و میر
لانه صیفش از راجع ثریا روانست و شوق افقار لمار لمار
فلک مرصع در اولی که در عالمی است همه خبر لاریان طاسی
و انور جواهر نوبت شمعان رخ و در طاسی و در عینش و جوف
به است بهیشت نه در جوی و کویم و حاشا زنی فردان سانه
از این شتر با قور رخ و دم افلاک طاسی و طاسی سنده عالمین
که نافرینت عیم خود سید و طاسی و طاسی و جواهر خبرند
رفعت و سوجان در رسید به جواهر سید لمار طاسی

از این طریقت که فخر روح عبارت از اینست و من در کربلا
نام کرده بعضی را بر تبه معنی است که از جو اسم بارگاه
بوده و آن را بطریق سید که متون نامند و و تنم مانند عطر
خوشبو کنند از قوام مشکین و تنم بخوبی که خفاش شش ماهه
و در مینو اند و اگر در طاسی و در عینش و جوی طاسی و سقوف مینو
نخن او نکنند که سلامت کویم زبان از این صفت با نغمه الهی که من
نکند این اسم با نام است از جو غشای که در این نام طایه جوت
و قور روح و روان عالمیان و الله رفعت و سوجان در رسید جیفه جوف
مرصع که او نیست و از این صفت و جلا طاسی در طاسی و میر
لانه صیفش از راجع ثریا روانست و شوق افقار لمار لمار
فلک مرصع در اولی که در عالمی است همه خبر لاریان طاسی
و انور جواهر نوبت شمعان رخ و در طاسی و در عینش و جوف
به است بهیشت نه در جوی و کویم و حاشا زنی فردان سانه
از این شتر با قور رخ و دم افلاک طاسی و طاسی سنده عالمین
که نافرینت عیم خود سید و طاسی و طاسی و جواهر خبرند
رفعت و سوجان در رسید به جواهر سید لمار طاسی

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكما وعلما
وهدانا لهذا السبيل المستقيم

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده
وبعد فقد حضر في هذا المجلس

العلماء والفاضلون في هذا العلم
والذين هم على قدر من العلم والفضل

والذين هم على قدر من العلم والفضل
والذين هم على قدر من العلم والفضل

والذين هم على قدر من العلم والفضل
والذين هم على قدر من العلم والفضل

والذين هم على قدر من العلم والفضل
والذين هم على قدر من العلم والفضل

والذين هم على قدر من العلم والفضل
والذين هم على قدر من العلم والفضل

والذين هم على قدر من العلم والفضل
والذين هم على قدر من العلم والفضل

[illegible]

[illegible]

ویند احمد بن محمد بن محمد و بیان و توفیق آن بسم قرآن مجید و مرا
بمادر خان و عبد الله بنی مظفر خجک با برادر عمالقت گذارسته که کجاست
عدل رسانیدند و بقضا شریف البرهان خجک شریف نهادند
عسید ند و مراد بن محمد خان برادر است عبد الله بنی خان زخم مند و را
او را داشت که بارگروید و پس در لیر خان با اکثر از معیان و ارخان آنها
را که از اجود و جمع و در آن خصوصاً در طرفه و محصورانیم که خواند
نور پذیر رفتن حق بر نور و قاع است انصافی از خدای کریم عین معایت
مردمان بخیر و اخلاق نصیب عطا و شد که کردید و ایالت شریف
بالتفاق و اجتماع کادار سن بخیر اندیشی تعلیق فرمودت و راف و و را
و قوت و دروت و جو از دیها که از طرف خجک است خود دیدن
خانه در تفریان قاصر است خلاصه ایست و قالی با عانت بخور که از راه
طرح است بعد و پیشاید از ابتدا از فرستاد و به جمع آفرید و به
شماره همه ما را رسید که انواع و اقسام و اکریم و احسان لطیف و احسان
شماره است از این همه و حکم انساب شجاع بنام مظفر خجک و عبد الله
که در قیله و نایق عانت است و اخوان و قیاس و در آن استخایه
غیر و کذا و در برادران نالید که در باعد از همه حاکم و

[illegible]

[illegible]

آیت الله محمد علی احمد خاوری صاحب آفتاب رحلہ مکینہ

و اگر حال بدی در صفت الهامی یکم عیان نماید در صفت ثانی است

قد اقمیم و کار نه بطلان
بلا اقمیم و کار نه بطلان

و امینک و منیست حق بجانبی جل شانہ از فضل و کرم محمد و مراد افاض

[illegible]

وہو شہر میں رہنے کے لئے قندھار سے ستر ہزار روپے خرچ ہوئے۔

بسم الله الرحمن الرحيم

...میں نے اس کو دیکھا تھا کہ وہ ایک بڑے بڑے آدمی کے ساتھ بیٹھ کر کھانا کھا رہا تھا۔

وہاں سے تھوڑے ہی عرصے میں ایک اور شخص نے اس کے پاس آکر کہا کہ میں نے ایک اور شخص کو ملایا ہے جو اس کے لئے بہت ہی مناسب ہے۔ اس نے اس کے لئے ایک اور شخص کو ملایا ہے جو اس کے لئے بہت ہی مناسب ہے۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Handwritten signature: *John A. ...*

100

[illegible]

تاریخ
تاریخ
تاریخ

این کتاب از امام احمد
 زاده المعروف حضرت
 سلطان که از سخاوت و فضل
 بیحد و با خود هر که
 حوائج و حاجات خود را
 تعریف را از وضع و
 معجزه و از اربع آسمان
 از قیصران و معض
 حوائج بقدر نیاز
 و غیر از این در
 اند از هر چه
 شرافت و صیقل
 از هم و از
 حاجت و حوائج
 کسیت از خود
 شریفان و
 امر را به

این کتاب از امام احمد
 زاده المعروف حضرت
 سلطان که از سخاوت و فضل
 بیحد و با خود هر که
 حوائج و حاجات خود را
 تعریف را از وضع و
 معجزه و از اربع آسمان
 از قیصران و معض
 حوائج بقدر نیاز
 و غیر از این در
 اند از هر چه
 شرافت و صیقل
 از هم و از
 حاجت و حوائج
 کسیت از خود
 شریفان و
 امر را به

کتابخانه

[illegible]

۱۰۰

10

5901

2

در روز شنبه در صبح صادق که پند و عین هر شب از روز شنبه
او در کارهای روزگار که از این شب تا شب جمعه در این شب
در این قدرت به آفتاب زینت که شب جمعه در این شب
بر یک و دینش شب جمعه در این شب و در این شب
ازم واسطه قیام ایوان فتح و طغری و از این شب تا شب جمعه
خودستونی از این شب تا شب جمعه و در این شب
تعبان در این شب تا شب جمعه و در این شب
او نیز در این شب تا شب جمعه و در این شب
در مقام روزی و در این شب تا شب جمعه
تعارف از این شب تا شب جمعه و در این شب
بوی خورشید و در این شب تا شب جمعه
از این شب تا شب جمعه و در این شب
از این شب تا شب جمعه و در این شب
صورت او که در این شب تا شب جمعه
صلح که در این شب تا شب جمعه
که در این شب تا شب جمعه
به این شب تا شب جمعه
شهرت به این شب تا شب جمعه
خفته به این شب تا شب جمعه
فوت به این شب تا شب جمعه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دوستان و یاران
بسیارند که
در این راه
همراه می باشند
و بعضی از
آنها را
در این راه
همراه می کنند
و بعضی از
آنها را
در این راه
همراه می کنند

مفضل الصافی در تعریف این عارف خود را با سائران انجمن خود توصیف
فاصله از آنجا که در این بین قدر و منزلت این عارف را فریب اندازد و
بسیار عبادت را بر سر او دارد و در عبادت او بی نهایت است و در راه
از دل است و عبادت را که با او است از هر کسی که در این راه است
سپهر طوطی شمع خورشید قدس است از هر یک که در این راه است
طوطی طاق است یعنی او در این راه است از هر یک که در این راه است
و در این جهانیان است نیز از هر یک که در این راه است و در این
سراور از طوطی طاق و در عبادت او بی نهایت است و در این
نار که در این راه است که در این راه است و در این راه است
فضل که در این راه است که در این راه است و در این راه است
زبان باور که در این راه است که در این راه است و در این راه است
حضرت شاه غلام حسنی صاحب قدس سره از غریبانه اندک است
همچنانچه از این فرض از این جهان پاک است و از این جهان پاک است
من نیز عاصم نور محمد نور از زور است و عاصم نور از این جهان پاک است
البت که اگر اندک است که در این راه است و از این جهان پاک است
نور که در این راه است که در این راه است و از این جهان پاک است
حقان و اگر اندک است که در این راه است که در این راه است
بعد از این که در این راه است که در این راه است و از این جهان پاک است
عصا یا یا بر این افشاده و خلافت از عدم وصول و بعد از این که در این راه است
افشاده و خلافت از عدم وصول و بعد از این که در این راه است
برای که در این راه است که در این راه است و از این جهان پاک است
نور که در این راه است که در این راه است و از این جهان پاک است

Handwritten text in Persian script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and written in a cursive style. The document appears to be a letter or a formal communication, possibly related to the Qajar dynasty, given the mention of "شاه قاجار" (Shah Qajar) in the lower right section. The text is written in black ink on a light-colored background.

Handwritten text in Persian script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and written in a cursive style. The document appears to be a letter or a formal communication, possibly related to the Qajar dynasty, given the mention of "شاه قاجار" (Shah Qajar) in the lower right section. The text is written in black ink on a light-colored background.

خرم و افتخار حضرت محمد امیر عالم و پادشاه عالم و پادشاه عالم و پادشاه عالم
 ملازمان خود و در حق حاکم این ملک تمام احکام خود را که کورای از نو سوگان و
 سکر از طرف راجه بجا می آید و قبله خدا ایشان نواب معظم
 از طبع کبریا و نیز از سخن بیبوسته دل تو ناز از جان سخن حق که نشا
 بارگاه کوسه و هر جا که بر آید از جان سخن که اللات ان عبید الاحسان و کلام
 شکال است که اندوخته است از اندام که اندامی هم بهیچ لذت و شوق و
 با تقدیم تو و دوستی که نمیماید و در حقیقت شکر است از چند و غیر
 بنام پادشاه عبادت و تقدیر و غایبانه در حق امیر محمدان نمود که
 مستفید عبادت که عبادت در حقیقت و نام محمدان است که اندوخته است از
 هر چند که در میان خداوندان شایسته نباشد و نباشد و نباشد و نباشد
 آنکه لذت و دل باشد و در کار زنده است و تمام و تمام و تمام و تمام
 معجزات و تقصیر و معجزات و بافتن و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر
 رفتی از غایت و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر
 نیز است و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر
 که هست و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر
 خوبها از این که خدایا و در حق و در حق و در حق و در حق و در حق
 محمد و الله امیر محمدان که هر حرف و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر
 بر زبان طبع و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر
 طاعت و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر و تقصیر

من حیث انوار نورانی حق الیک سید نبی است جامع الکمال السلام الله
 و در حدیث آمده که در روز قیامت در هر تنی از شما که در دنیا
 در راه حق کجای خایم و بجز سرطانی و باطله مانع کسیست آن را بکشید و بیاورید
 در حدیث آمده که هر کس که در حق ریزد باز نکند بنفشه و گلزار حق
 حکم کند بدعام حق و بعد از آن در حق کجای خایم و باطله مانع کسیست آن را بکشید و بیاورید
 انما الیک سر و کمال و جمله افعال و تعلقات آن منفق بر حق است و در حدیث آمده که
 هر کس که در حق کجای خایم آن قبل از بدین کارش و در حق و در حق و در حق
 تر و خالی از تعلقات آن حسن عملها باشد و باطله مانع کسیست آن را بکشید و بیاورید
 از اجناس خبیثه و فحشها و غیره که در دنیا خدشت غمزه است و باید فرستاد
 از آنجا که تو جهات او باطله است و باطله مانع کسیست آن را بکشید و بیاورید
 باز باطله است و خوشتر از کتب و خوشتر از کتب و خوشتر از کتب و خوشتر از کتب
 چون سفیده و خوشتر از کتب و خوشتر از کتب و خوشتر از کتب و خوشتر از کتب
 خوبان از کتب و خوشتر از کتب و خوشتر از کتب و خوشتر از کتب و خوشتر از کتب
 او به باطله است و باطله مانع کسیست آن را بکشید و بیاورید
 قبل شود آنکه در حق کجای خایم و باطله مانع کسیست آن را بکشید و بیاورید
 بلند افراشته است و باطله مانع کسیست آن را بکشید و بیاورید
 بیای و ایام و خوشتر از کتب و خوشتر از کتب و خوشتر از کتب و خوشتر از کتب
 باطله مانع کسیست آن را بکشید و بیاورید
 سفارش بر آن است که هر کس که در حق کجای خایم و باطله مانع کسیست آن را بکشید و بیاورید
 که در حق کجای خایم و باطله مانع کسیست آن را بکشید و بیاورید
 به روضه اند و حال آنکه هر کس که در حق کجای خایم و باطله مانع کسیست آن را بکشید و بیاورید

صفت قبل

سحاب

سخت

نصف اول

اینست بر سیمار که در بنا از خاطر رفت و از اندام و جملی خورد و خورد
 مقبره ضعیف که شکست و تصور که تا این وقت جمل اندازندم اطلاع بعد از آنکه
 که آگاه شده شد که چینی آید و طبعید و مانند آنوار خودم رسیدن اما بر طبع
 موطن ظاهر آمدن بدین و انبار از طرف اهل اعدا و در وقت استخوان
 متوجه سحر از عرض این مخرج از اعدا شد و در این زمان که در وقت استخوان
 نموده به ناخست خود که در آن دریل نفیسه حرارت استخوان را از رطل
 آنال و خفه و ناخست که در آن اهل الکیم فصل و فصل که بود که خودم و در
 دیدار و دیدار که در آن اهل الکیم و فصل و فصل که بود که خودم و در
 حکیم عبد السلام عرف میان خود و در آن خط باقیست که در آن خط
 ابلغ ابلغ و در آن اهل الکیم و فصل و فصل که بود که خودم و در
 در آن خط که در آن اهل الکیم و فصل و فصل که بود که خودم و در
 استخوان و در آن اهل الکیم و فصل و فصل که بود که خودم و در
 فقر از این استخوان و در آن اهل الکیم و فصل و فصل که بود که خودم و در
 موقوفه و در آن اهل الکیم و فصل و فصل که بود که خودم و در
 کدورت و در آن اهل الکیم و فصل و فصل که بود که خودم و در
 نموده و در آن اهل الکیم و فصل و فصل که بود که خودم و در
 طبع استخوان و در آن اهل الکیم و فصل و فصل که بود که خودم و در
 قلوب و در آن اهل الکیم و فصل و فصل که بود که خودم و در
 و قطرات و در آن اهل الکیم و فصل و فصل که بود که خودم و در
 اختیارات از این استخوان و در آن اهل الکیم و فصل و فصل که بود که خودم و در

نظر انداز

[illegible]

[illegible]

[illegible]

650.

6602

for

[illegible]

تاريخ
الملك الناصر
الملك الناصر

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم
مقصود از این کتاب
حضرت ملا محمد تقی خان قزوینی است

68

کتابخانه
مجلس
تبریز
شماره
۱۰۰
تاریخ
۱۳۰۰

[illegible]

دختر شاه اردشیر و در آن زمان

در این وقت که در آن زمان که در آن زمان

در آن وقت که در آن زمان که در آن زمان

دختر شاه اردشیر و در آن زمان

در آن وقت که در آن زمان که در آن زمان

در آن وقت که در آن زمان که در آن زمان

در آن وقت که در آن زمان که در آن زمان

در آن وقت که در آن زمان که در آن زمان

در آن وقت که در آن زمان که در آن زمان

در آن وقت که در آن زمان که در آن زمان

[illegible]

تاریخ ۱۳۰۲

مجلس ۵۰۰

روز شنبه ۱۳۰۲

۱۰۰ ۴۰۰ ۵۰۰ ۸۰۰

۱۰۰ ۴۰۰

۷۰۱۲

مجلس ۵۰۰

روز شنبه ۱۳۰۲
۱۰۰ ۴۰۰ ۵۰۰ ۸۰۰

تاریخ ۱۳۰۲

عمر بن عبد العزيز بن ابي
ابن دوله بن محمد بن عمر

[Faint, illegible handwritten notes]

[illegible]

فہم ہوا

فردی که تمام را ببرد و
فردی که تمام را ببرد و

درم بخشنه در آن دو سینه و دهانه ششها را شایع شود و کم بر قفسه و ششها را
 اندازد و در آنجا بسیار کوبه باشد از آنجا که در آنجا کوبه می شود و بسیار
 غمیزد و از آنجا که در آنجا کوبه می شود و بسیار غمیزد و از آنجا که در آنجا کوبه می شود و بسیار

زاهدان و کلمه چون است هر دو
 این کوچه را اندر آغوش
 دوستانه ساخته اند و نعلین
 با سبک اند و
 مندا خجسته غار
 بنام سرور و نعلین

[illegible]

قاصد الی ابرار عقل و فطانت
 بیرون از کائنات آید و غیرت
 ماکنه کفر است و نه اول
 طماع

وَقَدْ قُتِلَ كَرِيمٌ قَدْ قُتِلَ كَرِيمٌ
وَقَدْ قُتِلَ كَرِيمٌ قَدْ قُتِلَ كَرِيمٌ

ان ملاک نسبت محاسن علم و ادب
عشق تو زیاده شوق یکبار اخلاص مرا
به خلعت از آن صفات اخلاص مرا
و در جمله صفات اخلاص مرا

اور
کرو

انور سینه بر طلب است بگرفته عا
 انجوا چه کنی تا تو از طلب علم
 رو منو کنی بشه کنی که در طلب علم
 نادان و خرد اگر نه و نه به طلب
 که فردا تر نیست طاعت
 نه ز راه و نه از ادب است
 فل بر اندر و صفیاتی
 و نه زیرت میدانی لبت است
 مانده ای اندیم بر زنده
 هر که در شهر فزون مایه
 اندر را اگر اندرون بود
 لایلم او دیگر گیر و دور
 در شهر تنی بهر آن
 هر چند که لایق بود
 تار و قصه غزل را کنه از کاف
 فروخته و انور در سحر
 تا من بر بوم که در آن گفت
 گویند که گفتار شده ام مردان کراند
 که خدا را چایست عشق که در او فوسا
 خبر ترک نقران حضرت
 از در و بشهر و مکی فایده
 امر او بسیار که ما در کار و در سخن
 در آن مردان که در آن مردان
 اکنون هر چهار دار
 که در آن مردان که در آن مردان

انور سینه بر طلب است بگرفته عا
 انجوا چه کنی تا تو از طلب علم
 رو منو کنی بشه کنی که در طلب علم
 نادان و خرد اگر نه و نه به طلب
 که فردا تر نیست طاعت
 نه ز راه و نه از ادب است
 فل بر اندر و صفیاتی
 و نه زیرت میدانی لبت است
 مانده ای اندیم بر زنده
 هر که در شهر فزون مایه
 اندر را اگر اندرون بود
 لایلم او دیگر گیر و دور
 در شهر تنی بهر آن
 هر چند که لایق بود
 تار و قصه غزل را کنه از کاف
 فروخته و انور در سحر
 تا من بر بوم که در آن گفت
 گویند که گفتار شده ام مردان کراند
 که خدا را چایست عشق که در او فوسا
 خبر ترک نقران حضرت
 از در و بشهر و مکی فایده
 امر او بسیار که ما در کار و در سخن
 در آن مردان که در آن مردان
 اکنون هر چهار دار
 که در آن مردان که در آن مردان

فایده

در خرد و دل مضامین
و در برده و رفته غافل
بهر که در دلش آید
اندک از غفلت غم
خدا و اساس او
بر غفلت آسمان مقدم
منه و غفلت نیست
از هم نیست و در غفلت
بیدار از غفلت را
از آن تر عدل را غفلت
اقبال تو هم بر غفلت
بهر که در غفلت
بر جاده غفلت
لطف تو بر نهاده مردم
عفو سخاوت مجاز
آهسته آهسته از غفلت
تو در غفلت
در غفلت نیست کرده
در غفلت عبارت نماند
بهر که در غفلت

در خرد و دل مضامین
و در برده و رفته غافل
بهر که در دلش آید
اندک از غفلت غم
خدا و اساس او
بر غفلت آسمان مقدم
منه و غفلت نیست
از هم نیست و در غفلت
بیدار از غفلت را
از آن تر عدل را غفلت
اقبال تو هم بر غفلت
بهر که در غفلت
بر جاده غفلت
لطف تو بر نهاده مردم
عفو سخاوت مجاز
آهسته آهسته از غفلت
تو در غفلت
در غفلت نیست کرده
در غفلت عبارت نماند
بهر که در غفلت

در خرد و دل مضامین
و در برده و رفته غافل
بهر که در دلش آید
اندک از غفلت غم
خدا و اساس او
بر غفلت آسمان مقدم
منه و غفلت نیست
از هم نیست و در غفلت
بیدار از غفلت را
از آن تر عدل را غفلت
اقبال تو هم بر غفلت
بهر که در غفلت
بر جاده غفلت
لطف تو بر نهاده مردم
عفو سخاوت مجاز
آهسته آهسته از غفلت
تو در غفلت
در غفلت نیست کرده
در غفلت عبارت نماند
بهر که در غفلت

[illegible]

نشد خضر کار

سزا کار عالم صغیر و بزرگ

بهر هم که خیر تو خورده باشد

بهر عام که قدرت الهی باشد

بهر روز که در روزنامه حکم

نزد کار ادا کنند عملشان که بود

بهر روز که در روزنامه حکم

ز هر چه بتواند الهام که وقت و دایع

بهر روز که در روزنامه حکم

فصلی که در روزنامه حکم

اگر چه در روزنامه حکم

ز روزنامه حکم

به پیشگاه کرم کردمانی که او

اگر چه در روزنامه حکم

که به هر امر از روزنامه حکم

سر ملک جهان زنده از روزنامه حکم

از آن زمان که تو گفتی گفت

عبدان و قضا هر زمان فرو خوانند

نور که میفتد در روزهای عدل و انصاف

در روزی که در روزنامه حکم

ز آنکه تا به یاد که در روزنامه حکم

روانده اند در روزنامه حکم

با به هر امر از روزنامه حکم

در روزنامه حکم

صدقه به هر امر از روزنامه حکم

که تا به هر امر از روزنامه حکم

در روزنامه حکم

ز آنکه تا به یاد که در روزنامه حکم

محال آن که کم از آن تقدیر

منشور و غیره آن بعد از آن

بگویند به هر امر از روزنامه حکم

روانده اند در روزنامه حکم

بدست و دل هر چه در روزنامه حکم

فرمانده ز آنکه تا به یاد که در روزنامه حکم

کوشش و فکر است که در روزنامه حکم

من کل هم جانم
وضع بنایم
معه لغت
نیا بر کن
ما خضر
که بنایم

706

[illegible]

کجا محال بیان
کھاڑا فیدہ عشق ایام

مفتی محمد رفیع الرحمن

[illegible]

اینها تا صد آید و نماند و در آید و نوشته اند بر صحن مکتوب و
موقت است و عند کمال غنیمت خواهد و صورت شکافان
طبع فاکر و در سه در وقت تو خوش که وقت مازنی که
خدا کرد که منتهای قدیم و الفت فرموده اند اکثر اوقات
و چون اعلیای شاه قدس که صف اولی شایسته و
رجعت بدیده و رسم که بنظر این فقیه مذکور که علم با سواد
و عند غلبه حکمرانان که در این دارند و با مروت
فرموده می گذارند و ساجی نهیم بهاده می عبد بنقطه
انصاف تا می کشد ترصد از اطلاع احوال
تعمیر و توفیق نوشته و بنظر این فقیه و در این
مستحق این قدر و در اوقات و بنظر این فقیه که در
کمال و در شکست بنظر این فقیه که در
نقشه و در غنیمت که در این که در این
در حق بنظر این فقیه که در این که در این
حاصل که در این که در این که در این
بنظر این فقیه که در این که در این که در این

از شهادت بخلاف ائمه اهل بیت و اهل بیت است
از ائمه علیهم السلام در حدیثی که آمده است
شهادت علی و حسن و حسین که در حدیثی که آمده است
در ائمه و در حدیثی که آمده است
همیشه شریک تمام کلمات و احوال و در حدیثی که آمده است
من و حسن و حسین و ائمه السلام و ائمه و ائمه و ائمه
یعنی ائمه و ائمه و ائمه و ائمه و ائمه و ائمه
از ائمه و ائمه و ائمه و ائمه و ائمه و ائمه
در حدیثی که آمده است و در حدیثی که آمده است
اینها اینست که ائمه و ائمه و ائمه و ائمه و ائمه و ائمه
تقریباً در حدیثی که آمده است و در حدیثی که آمده است
هموار از شریک تمام کلمات و احوال و در حدیثی که آمده است
و ائمه و ائمه و ائمه و ائمه و ائمه و ائمه
نویز و سر و صدا و در حدیثی که آمده است
باعتبار شهادت و ائمه و ائمه و ائمه و ائمه و ائمه و ائمه

عالم و عارفان رسانید الحمد لله علی الذی هدانا لهذا الذی کنا
 علی عقیده تمام ملت و از همه اختیار جمیع عباد بقصد اقامه
 عالمی در مقرر و انشور علی اعراب که از روزگار گاه می رسد
 و نبی و ائمه و مملکت بهشت عباد موروث و بذات صفات
 محمول و فرز و فرزندان سنان و یاج و یاق و کزنا متوج و قامت
 ماکرامت خلوت و آخره و انکه فضل الهی بویته من است و متبرج
 وزیر و اهل خانی سالت سار علی الله علیه و اله و الهیانا منظر
 و یرسدان من علی الدین استعجیل الی الارض و تخلف الی الارض
 که حجتی است آن بزرگوار و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی
 بوالهون و بعضی مواضع اثنا عشر علیهم الصلاه الله المکرم
 یرجوز ان یطعنوا نور الله باقوا هم و یالی الله الان بنوره و عینه
 غیر از اینهاست سبحان بر و نوا و اطرات تمام مکرر و افضل ان
 انصاف و تبارک یرفت الله الی خلق تیز اقبال و فریض دولت
 ما بجلال الالهیات فالارض البکات مبارک و من و صانعها و عباد و
 کردار و عباد و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی و الهی
 لایزال محض و یان باطنی العباد الیها یدور و الهی و الهی و الهی
 له و الهی

سیرت اجماع بخلاف آنست که چند خرافات
اینها را شایسته دانست و بی محاسن بر سر برداشت کرد و مطلقاً
خاتم اهل حق را نه شایسته حلاوت و امان عطرین گردانید
و بنا بر این که در ادوار الطاف و در و اعطاف و امان که در
غیبه و نه بعد از آن است و از آنکه این کتب به صاحبی که در
و احوال برسان شد و بعد از آنکه در احوال و در آنکه در
از آنکه در این کتب و در آنکه در این کتب و در آنکه در
مندی و از آنکه در این کتب و در آنکه در این کتب و در آنکه در
نان که در این کتب و در آنکه در این کتب و در آنکه در
آنکه در این کتب و در آنکه در این کتب و در آنکه در
هر که در این کتب و در آنکه در این کتب و در آنکه در
در نقد بر آنکه در این کتب و در آنکه در این کتب و در آنکه در
صمدیت و در آنکه در این کتب و در آنکه در این کتب و در آنکه در
در آنکه در این کتب و در آنکه در این کتب و در آنکه در
و در آنکه در این کتب و در آنکه در این کتب و در آنکه در
سجده در این کتب و در آنکه در این کتب و در آنکه در
احکام و در این کتب و در آنکه در این کتب و در آنکه در

[illegible]

[illegible]

در چنان احوال و در چنین شادیت و سرگشتهی بیخبر
سایه کربت مقامات و اجناس و شرف و جاه و کرامت و مدد و توفیق
بر سر آید و او را از غفلت و غیبت و بیاد و خبر و خبر و خبر و خبر
آنست که در دنیا و دنیا و دنیا و دنیا و دنیا و دنیا و دنیا و دنیا
با چنان سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر
و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر
از چنانکه اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها و اینها
صفت و صفت و صفت و صفت و صفت و صفت و صفت و صفت و صفت و صفت
نوار و نوار و نوار و نوار و نوار و نوار و نوار و نوار و نوار و نوار
شهر و شهر و شهر و شهر و شهر و شهر و شهر و شهر و شهر و شهر
طهارت و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت و طهارت
باشد و آرد و آرد و آرد و آرد و آرد و آرد و آرد و آرد و آرد و آرد
نملق و نملق و نملق و نملق و نملق و نملق و نملق و نملق و نملق و نملق
و صلا و صلا و صلا و صلا و صلا و صلا و صلا و صلا و صلا و صلا
که قره العین و قره العین و قره العین و قره العین و قره العین و قره العین
نام و نام و نام و نام و نام و نام و نام و نام و نام و نام و نام
آن میرا و میرا و میرا و میرا و میرا و میرا و میرا و میرا و میرا و میرا
همه و همه و همه و همه و همه و همه و همه و همه و همه و همه و همه

[illegible]

W. B. E. B.

۱۸۰۰
 این کتاب در دسترس است
 در کتابخانه عمومی
 وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
 تهران
 شماره ثبت کتاب: ۱۸۰۰
 تاریخ ثبت: ۱۳۸۰
 شماره ثبت کتاب: ۱۸۰۰
 تاریخ ثبت: ۱۳۸۰

[The page contains dense handwritten text in Arabic script, likely from a manuscript. The text is written diagonally across the page, starting from the top left and ending near the bottom right. It appears to be a continuation of a letter or a treatise, discussing various topics related to the faith and the community.]

[illegible]

[illegible]

مسجد و الميادين

مسعود بنی بعد از طرف نوامیس الملک امیر الامراء و اوجی والد شاهی مهر
 و در حق آن مرغ نشین او کتب فیروز ترنس جعفر چهارمین است و بعد مخلص النعمه
 عالیجاه رفیع بالیاد منوکر و صلاح الدین سقا شاه شریف و قضا مشاهیر شهرت
 السیاده ریاست گشت بهر آنکه ازین افکار اراکین و کرام و اولیای دولت و جلال
 خیر اقبال فیروز عظیم النظم و شریف کلمه التمدیر علی الوزراء الامام زین العلقاء
 ابدانهم المرحف و عوارض و احداث مفروقه الا حاکم مشهور ضمیمه
 و مکلف و خاویر کثیر التمدیر عبدالرحمن نظامیه خاطر اتحاد نظام مشهور و جلالت
 نوید مسرت جابیه حافیه حاله ازین اخبار کتابت سام و ریاست مدخل و
 ترصد و حضور ازین اخبار افکار اراکین فی حیرت امتیاز کمال و درود و
 مرشید عالی مرتبت خلایقه حاکمان و مدظهور و سلالة نظام مشهور
 معتمد و در محصور و در ملک و فاضل تحت علامات با عزت و اوج
 مؤید و مقدر و کمال نام مجتهد الزمان علامه فیاضی خیار اواخر سید العالم صدر کانه
 تنظیم شایسته و در حد فیه که نقد روضه جاسن آل عبا حاکم
 سید الشیخ علی التبحر و انشا با تمام حسن الطاف و فیاض و اعانه
 آن زین الوزراء الامام شریف و مدظهور طائیف غنی و لو و جویان مسافت
 بعد کجید و در فیه اوقات افاضه الایمال الزوده تنقیه و حسن و خرم

[illegible]

عجیب زنده الله سافر خوشی دل را بدایح سیاه امیخته و شادمانی
الم کینست و بیار مدد و بیک عقلی به اختیار شد و خوش بختی اگر چه آن
مسافر عالم حق و آن سیاه افکار بمقتضای کل من علیها فان
و یبقی وجه ربک و العلیل و الی کلام رختستر
ازین دار فانی بر جسد و دل و عقلی نایب و بیاد و نور و روح اما افسوس
صد نه از افسوس که خوش شمع عید المذبح و جمع آمدن و خوش بختی
و این قسم فرار از غلغله دین که منتی و دیوان عالم بود و غلغله و غلغله
امر بسیار شگاف پیدا است که زمین و آسمان و ملکات و فرشت
خاطر آن محمد بن جعفر خوار که کلفت گذشت که بعد از
چون برادر جانی را شمرست تا کور حیات جسد و در شمع و در شمع
شاه را گذشتند است بسیار بمصداق آن الله مع الصالحین
باز شکیب و اصطلاح و در این صبر و قنوت و شمرست فائده اصدق
اخلاصی شوق که الله تبارک و تعالی حساست و مشوات امور و به کثیر
آن معصوم تاب بوقع رسید و بحق شاه او با تاب و سر از صفی حضرت غفر
و بخت خلیف آل عباس رسید و شهدای عظیم الصلوات و التائبین

امروزه و فرافرا بر مدار سراسر این احوال نیست و ندانی قسمل تکلیف از بخاری است
تکلیفات مشتاقی است که انداخته و آن سادگی است آن که خاطر موافقت و طاعت
بقدم بر سر لازم و اینجاست قدر تعجب حقانی مانت معارف است که از
انتساب سلاسل اوقات العظام سید مصطفی فرزند محمد آقا سید محمد
و مجرب شده و نظر با ولوبه و او تیره من را به با وجود مجموع از کار برادران سراسر
تغیر نظر امور و کمال است از اضرار لعل الجاه و خیر جالبه و قدر از افتد و سعادت
بیت را دیده شد و قیوم و می رسد از عهد مردم میر عالم اله و اینجاست حق
باوشتان سپیده شده که گفت ما الله فی العباد و در وقت از به باو لاد و غوغا
فردم قوم هرگاه احیا تا خیر اینها و محمل باشد که ملازمان برسد و با بار یافت
خواهند که و وجوب معروفه و ملازمان بدقت که لایق نشان از حدیث مبارک از کار
بمعارفان باز یافت فرمود و فرمود چیزی که معروف و مشهور باطلع من را به با
الطور که در اسلحه نبیند آن بابا و یکجا او دفتر را افتد و سایر احوال از اطلاع
سند تا رسم از طرف بر الوافه اسم موسی و بنام حاج مشهور و بهند مردم
غنی مع اللؤلؤ ۲۳ عمر مکتوب معروف مردم بستم شهر سوال از خند و غایت
بنام و ثبت و بهنم شهر صف المظفر ۲۴ و در اصول بحث استخوان خود و حقانی فرمود
با تمهید و کمالها نقاب از رخ و وضع کشور آنچه در بار و به حیدر آید و فرودش را

محلله اند
 محله اند
 محله اند

فصل اول در تفاوت آن که باعث اجتناف تصور هم مفصل بقلم آورده شد
 اینست که آن اخبر روید راجع اینوقت حیدر آباد را قیاس بر وجه سایر
 اند اند ~~کلیت اینست که~~ ~~حیدر آباد را قیاس بر وجه سایر~~ حال اند اینچنین سبب دیانتی
 بعضی اشخاص بالفعول بعد حیدر آباد هم خوشش در وقت بانچه که در این مانی
 هم در بعضی اصناف در وقتش در بعضی اصناف سه من سس و الله در بعضی
 در روید باز زیاد از رفت یا نه لغو نیست معاطره ده نان که در چهارشنبه
 غنیمت دانسته ایم که بفضل الله کار و امر مشغول اگر انان اخبر بعد در یافت
 روید حیدر آباد بنویسد بهتر از این نوشتن است از سیم هتم اطلاع باید در وقت
 نوشتن آن اخبر بر کس بنویسند و سیم میوه و در باب طلبیدن حسن
 انتفاع آن جمله خود آن اخبر ماضی و مجز اند احوال تبار حصار را در وقت فقط
 از نوشته آن اخبر معلوم میشود خط و مجتهد الزمانی آقا میر سید علی با کس و کبر
 مطلق میدانند که حال آنکه خط و باب است متعلق می باشد حاکم و زندگانه زمان
 هیچ اعتماد نیست مگر فضل الله و الله او سجاد متکفل تمام است پنجاه هزار روید
 دفعه اول و پنجاه هزار روید دفعه ثانیه هر حساب و دشت از نو بعد وضع نهادن
 مجامعند حسابی صد نیست بعد ملک و جعل نیز از خوش راجع
 فدا و مانند بر ملک تبار حصار را در وقت معاف می باشد رسید بقا از خوش
 مجتهد الزمانی رسید و مدعی از دفعه دوم از نوشته آن اخبر معلوم می باشد

محله اند

الله الانا

[illegible]

8312

Handwritten signature: *John D. [illegible]*

16

100

[Faint, illegible handwritten notes]

100

100

Handwritten signatures and stamps, including a circular official stamp with Arabic text.

100

24-11-1939

1965

Handwritten signature: *John W. ...*

100

44

890

ملاحی

میرزا علی ویران

میرزا محمد علی خان

میرزا حسن خان

میرزا محمد علی خان

میرزا محمد علی خان

میرزا محمد علی خان

میرزا محمد علی خان

میرزا محمد علی خان

میرزا محمد علی خان

میرزا محمد علی خان

میرزا محمد علی خان

[illegible]

د. محمد صالح المنجد

والتعزیر

شوقی است
که نشان این بیرون است

از غفلت و بی خبری
که در دل و جان

سلیح از غافل و بی خبری
و قیام و دوری

شوقی است
عاری از غفلت و بی خبری

گفت و نهاد با کوه کوه است
که در هر کوه کوه و غافل است

که در هر کوه کوه و غافل است
که در هر کوه کوه و غافل است

مناجی

شهرت غنیف کنه در پیش و طالع سعید و بسیار مصلحت است
مرد عاقبت محظوظ گردد و در آخر عمر از شیرینکاه بیاید تنان ناگوار و بیفتد
و اقامت مرضت خود بشتن و در آخر حریف صد و نهم مونس است
نفس طاهر اما در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر
که در روزهای اسباب و ملاقات بیاید و در بعضی طر و در بعضی طر
و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر
بد و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر
در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر
از آن طرف و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر
صبح و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر
نفس و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر
و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر
چون فلک و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر
فلک و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر
بیشتر و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر
بسته از نفس است و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر
چون هر یک در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر و در بعضی طر

در بعضی طر

نور

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حسن که در وقت آنکه من را میفرمود که این شعر را بر این نحو گویند
 عشق را بهر یکس که در کار خود دردم بخورد و مطلقا انتقام
 هر کس نمیخواهم که در کار خود دردم بخورد و مطلقا انتقام
 این سخن که گفتیم از خود عینا عینا هر چه در دل داشتیم
 سینه زدیم و باطن رو داشتیم چون اینست ما هر که در سر نهادیم
 طعنه و شوخی و قهقهه و خنده که در صورت ما میروست و بسبب
 بد باریج بشوید و خدایا هر که گفتیم که طاعت و عبادت
 ناله زده شد که بد باریا اقتدار عبادت جمال او فروغ عبادت
 ما این نیست از زبان بیرون بر آید شرح و بر سر آن که گفتیم که
 حضور و دل را بر این است خوانند و ذات تو را هیچ کس از دور
 او حق خدا نیست گفتیم که ما را آن انصاف کند که ما را حق صد و چهل
 پیش از آنکه این گوهر بجا آورد و خزان کفایت نمود که ما بندگان
 به نبوت را تو می آید در دست تو که از عظمت آن چه بر سر آید
 اختیار و تقدیر افتادند از آنجا که بدو خیر و شادمانی و خوش انداخته
 بخشید و انعام فرمودند و چنانچه از آن گفتند آنها عذر جاست است
 ناله میکردند تا این است خوانند و زلف او را بسته جان گفتیم و حق
 انصاف و جزو نفسی با انصاف است گفتیم از سواد و همان که از
 میکنم و الله میفرماید که شرفی که گفتیم که با هر چه عیب و نقص
 این نعمتی که در پیش با انصاف است به انصاف نیست و در این که

این شعر را در این وقت که در کار خود دردم بخورد و مطلقا انتقام
 هر کس نمیخواهم که در کار خود دردم بخورد و مطلقا انتقام
 این سخن که گفتیم از خود عینا عینا هر چه در دل داشتیم
 سینه زدیم و باطن رو داشتیم چون اینست ما هر که در سر نهادیم
 طعنه و شوخی و قهقهه و خنده که در صورت ما میروست و بسبب
 بد باریج بشوید و خدایا هر که گفتیم که طاعت و عبادت
 ناله زده شد که بد باریا اقتدار عبادت جمال او فروغ عبادت
 ما این نیست از زبان بیرون بر آید شرح و بر سر آن که گفتیم که
 حضور و دل را بر این است خوانند و ذات تو را هیچ کس از دور
 او حق خدا نیست گفتیم که ما را آن انصاف کند که ما را حق صد و چهل
 پیش از آنکه این گوهر بجا آورد و خزان کفایت نمود که ما بندگان
 به نبوت را تو می آید در دست تو که از عظمت آن چه بر سر آید
 اختیار و تقدیر افتادند از آنجا که بدو خیر و شادمانی و خوش انداخته
 بخشید و انعام فرمودند و چنانچه از آن گفتند آنها عذر جاست است
 ناله میکردند تا این است خوانند و زلف او را بسته جان گفتیم و حق
 انصاف و جزو نفسی با انصاف است گفتیم از سواد و همان که از
 میکنم و الله میفرماید که شرفی که گفتیم که با هر چه عیب و نقص
 این نعمتی که در پیش با انصاف است به انصاف نیست و در این که

ناله از او

Handwritten signature or text in Urdu script, likely a name or title, written in a cursive style.

دافتر طبیان را به سر کار کوه سوزم ازین نهنگامه شمع طبیان را فاسد کرد
و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
ازین و شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
سیاوشن خواند و در عالم بالادارم و خوار از احرارم و در عالم بالادارم و خوار از احرارم
و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
به حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
می گویند و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
قرص من است و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
نیمه با خود سوزم و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
ستار افغانی و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
سرم کرم اند و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
لاک زلفی و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
من نیز و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
آمد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
بله صاحب طبیان است و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
سرب و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد
صوخت و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد و حکایت کرد از این شمع طبیان را فاسد کرد

مرد

و از سبب در یکدیگر نرسیدن سخن غایبی که در روزگار با خاندان پسروده عالم رفته تا
من مجبور عالم کردم و صاحب گنجی یاد آور حال سخن گفتن و سبب و عذر و عذر
مسئله از بهرام و در آنجا هیچ شکر کرده و گویا از زمین برآورد و بکلان کل
زین پسند کرده و مردم از میان زمین و کاه و بستاند که در بعضی فقرات عالم
تا در عالم و به من فرق از در هر یک سخن غایبی است که نشسته من و نقش است
لکه نشسته من کلمه سخن بشنوم و در عالم و میگویم و کلام غمزه بشنوم و در هر یک
با لایق سخن رسیده و میگویم که علم از آنجا سخن خواهم گاه می سازم سخن میگویم و در هر
کس که میسر می نمایم سخن با من باز باقی است و کل لایق میسر میسر میسر میسر
لایق خوانند ام قدر خود را من است که اگر دانند و غیر از خود را من میسر میسر میسر
عین در از من برادر صاحب ختم از من تا سخن در سخن با من میخیزد و به در باب
یعنی هر یک عالم سخن بهم با نظم سخنان را من برادر کار آورده ام و سخن میسر
روانی که در نظر ابراز دلم تراورین و خوش شنبه از خاتم قرصید از جو یا عبور میگویم
و با سینه های سازم روح و درین جبار و مانند ام و آینه لغت فقه من و در خواندن
خود را از نظر نغمه ام و عالم را فرود گرفته کرد و با که صاحب بدست من از خاتم
و صاحب بیاسی انفاست که من سبب و سخن علیند لغات را من سبب از بر که ام و
و نیز به اللز و ام سبب غمزه دم روح القدس با من سازم و در هر یک سبب از
من نو آتش طاووس گشته و انان افشان میگویم و مرغی موج را در هر یک از
فصل کل لغت را در اخته و خانه و بار را از آب ساخته آب با آب اللوام و لقا و

مخرج را که سید و خط الی این کشند بیرون و آن را که گفت از بیاید مزاج هر دو
که هر چند و با کان خاکست که آن را بر صورت و کاهی چون دود تن به هم لغز می کند
و به او او بوس آورد و در بزم جوارح کشان اختیار نمودم در کشن بسیار کار است
بهم و این قدر رسد نمیدانم که چند بار گفت شما از قند بسیار از جوارح و به هم
بویور را که موسی صاف و لایق یک طبع شریک ارباب صفا اختیار نمودم در وایستایان
تا که صحت کشم بر از چشمه اش که اگر در آید و از قطره اش جوهر است و درم و خوشی منضم
باغی نیست و با سبکی میگویند علم سوزن که در تصفیه باطن آید و ام و عام مثال باطن
و به ام ضمیر از افق سوزن خوشی است و خیال از دم روح القدس کشن است و این را
انکس از کشن و او را هم و سوزن که در آید کرده ام علم و عید از ضمیر بر کشن کرد و در
از طبع برون تراوید این یک بار صید هم و در جوی که از تقاضی کشم می کشم بویور
و این یک کشن هم از دم جوی غریب که آن را که در این کشن و از جوارح بر لایق
مشیت هم عیسایم چون کشن که صورت هر چه کشا در نقش کشن بر زنده و در عقل
مستفاد هم معانی در خیال من صورت گرفته چون در محیط در این کشن و از کشن و حقیقت
می سازم بر سطح هم خط است و هم نقطه بر صفحه هم صورت و هم هندسه بر سطح هم
که بسیار است و حجاب فلک تدویر صورت به بیرون از کشن ساخته ام
و به شاقص به میان عکس بر داخته از جوهر کس ظاهر و باقی را شناخته ام
و در جوارح باطن با اختیار که ساخته هر قطره ام نقطه است و هر قطره در حضور
چون اهل اهل چندین نقطه متحرک و به هم در جوی اهل حساب چندین صفر
رقم کرده هم چندین خیال و حاشیه خیالی میاد و ایم در اجسام نباتات

لایق

حمد و ثناء و در استخار و ریاض جامی کنم صمیمی و بشین استغفار
 طبع روان است و گوهر پاک و رفیع سخن متکلم و فکر عریض و علم سلیم و خیر
 مغنی و خفیه و خفیه خاک و داغ شکر لعلی را زنی از بردن و دلور
 زار من بگو شهادت که سر بر کنده ام و در کعبه ای ای و در حق من کعبه
 جویات گشته ام و سخن تر بر کاغذ آید نوشته بوم زبان او در سنگد و در
 عیانم سخن بگویم صحت نه بوم و هم چشمه سبز عیانم عیانم و در غم که
 می گرام از حباب برده و خاکه می گرام و چون طوطای هندو است که از
 گشته کاغذ می نوازند و از گداز است آید می سازم و می آید از غم با هم
 توانند و ما هم ما هستیم بدان غم توانند و موج و لاله تر از آن علم که در دام و
 حباب را که یک کس از آموخته بلبل که در غم لایح آید و مشکین از فاکوس
 حبابم از شمع نار و سخن سفینه ام با در بحر سخن در غم و شمع غم از عالم
 از غم آنکه خفیه تر از حباب و یک کس از غم و در غم و شمع غم از عالم
 بنگار خند من نشانده و در کعبه ام و به ماه خفیه ناله از کار ساخته ام
 چون حباب تر خافست است من از تو و چون مستاجر حمد و ثناء از غم و شمع
 با غم و شمع از غم و شمع و در کعبه ام و در کعبه ام و در کعبه ام و در کعبه ام
 روانم و مرا حباب میداند و در کعبه ام و در کعبه ام و در کعبه ام و در کعبه ام
 با هر که احسان میکنم از خاطر می گویم و مشکین که به جایه از غم و شمع و شمع
 از غم و شمع و مشکین از غم و شمع و مشکین از غم و شمع و مشکین از غم و شمع

خوبی که باید خاک را با طینت ابدان طله سخن بیاورد و گفت ای غافل
ببین که بر چیست و اینقدر رسد که بر سر کاردت من و نازک است و سیر
خود را با ما خدای زده و از خدا غفلت ساخته زودا غنی شکاریست و الله
کار تو را بهشت بکنک میکرد و کام آینه آنست که هر که در این راه رود و سبک
می گویند و عمل کرد و دست من شوند و هیچ ترا بر زبان میگویند و حجاب باز چشمها میبند
ما بر از تو غافلیم و حجاب را از تو آه و در سینه چید چشمها را از سر و فاکه
پوشش را از روی غفلتی بخور و دوست داشته و از روی غفلت از حق و غنی
نشاخته طبیعت بر شش کف و لرزه و در اندامت افتاده شرم برادر تو و خود
جه خود را بکف و جلد فانی بود و شسته در ابا افعال بر شش و اندامت خست و خود
اعلمده و در من از حجاب است که صبی و از فرج بر من زمان طینت است و میدان
و بگو در من نیز غافل باشی که هر که در من در کف اند که کسی غافل من میکند و کار
میدانم خاک را با من بسیارند و هم میدانم که من در من در من در من
سبز کرده من است و در جلدی است بگویم من را از روی تو غافل باشی که
فری و آسمان میکنند و السعوات و الارض کوهانی سخن است اسبابا و لیا
در و ان جازایم قصص الانبیاء و ذکره الاولیاء و انما طردم بوسه که در کف و کار
و عالمی را بگو من را که در علم خلاصت و زید و ام و من و الدیاء و زوفا الدیاء و جمیده
آبایی حلیم شاخته ام و کاسم بگویم در حجاب با زین سخن بسته دارم و حساب دینم خست
قطعه چهارم را که بگویم و حقیقت است بلند بیا کرده که کسی که در کف کل بر خفته

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و در فتنه لا طایفه صوبت خلاص من خورشید گرفتند و فتنه سخن با من در دست نشسته
خفت بر کف من و دست هر جانب گشت بر آغوش من تو مانند نه دیان کج و زیان
آین سخن چه دانی تیغ گفت از سحر فراخ و به سحر در سرت اقباله که خون در دست
سیاه شده ترا با اهل خون و دست که عود سخن بر سر خواند و روان از سخن گشته
سحر مظهر در تو که در از مغز بر نیاورده و در حور شیرین نه طعن از جوان که تولد همه دل
بر بسمان بسته و از سر بسته تو آگاه نیست فلک گفت در سحر سحر میگفتم و در
زبان نظم قطره میزنم و در سخن نظم را میگویم و خط بر آرم و حرف در نکته طرا از میرانم و سخن
لا پیش میبرم تیغ خون این سر که داشت شعله زبان کشاد و گفت از سیاه
بر سر زبان صد بار زبانست بر روی اند و بند در بند جدا کرده هیچ در خطا نمیور و در کار
فلم زبان ناسد و گفت جم از خط ستا من زبان که روز کار تخت بندت میکند و در سنگت
میزند و حال در گفت مرید دوست بر سر کوبید و بگفت که قمار است میا نصیح
گفت از بر کس تر آگاه تر استیده میخواند و کام میبرد و نامند در رکعت از دل
لیقه طره خون نماند و در وقت از کج طبع روز و رشت کج گشته چند کافران تیره دل زار
بعیان بسته و چون نفسان سیه کار بر کانه خط کشیده فکرم تیره شد و لطف من هیچ
فلک نام از انان با بحر شنایم تو زاده سخن از انان سر بر ستای منی من انکشت نمیک
ترمی اللیم و منزه سخن از کار مینامم تو در پوست میگو و در ده بهار میگو تیغ گفت از
دراز به باو سر و ارشاد به تو و رکت با من چه بحث میکنی و چرا خود را که تیغ من
کار از صدف شجوف بر کشیده خون در روی کام از لایقه دوات در روی ریشه سیه
در روان جامه میکنی فلک گفت بر شخم و اجبات در سیاه میجویم و بر کج نما مار و در سحر

ماهی

ما هم عمری دماغ سوخته ام و بی اختیار خوش بودم خود مرا می خوردم و مرا می خوردند
تبع گفت طرفه بر کعبه دار عمر کس را می خورد و تو را درون تن چه کسی از زبان در می
و ترا بالا سر نهادم گفت چه بلکه سخت جان نهادی و زنا بورت حقیقت و درم نه را خون می خوری
که دماغی کنی از سنگ برآمده و در جوارب جا کرده بپوشیده کار تر شست و شست و شست
تعب را و عجب استخوانه سر فرزند را در و در نفسی است یا هر زبان تر شکنج و همچو تو جوهر
نیستم آفریده بر مردم از حیثان لا محنت و کلا نیست و در مصلحت لا محنت نیست
تکم گفت من عجب استخوانه سر فرزندم و چون وجه یکدانه لعلان عمر ششم خفیه را که
خفیه میدانند و چون لعلی خود خوانند از سبب هر چه می خورم تا لعل جانم را می خورند و چنان
مدری می سخن چون عظیم از عصبانیت بندها بودند تا در تنم گفت که زبانه خود را زبانی
مرا هر دای می خوانند و ترا را میدانند ترا که بوزان هر سبب و در یک لعل از زبان بسیار می خورم
گفت که چگونه ای که بنشینم چندین دم از آید از زنی که در تنم زبانی سخن را می خورم
و من عمر از تنم بر نرفته و من مطلق بر زبان می خورم و خدا بد بیان می خورم و از زبان فارسی سخن می گویم و
تبار حرف می زنم با عمر را و در میان هر دو تنم گفت که من تمام مظهر ششم را می خورم
افسوس و در تنم مثل ابله شدم و در تنم حرم استخوانه سر ششم را می خورم و در آفتاب
الصف الذی القادوس است و در تنم خفیه است و منی عیبه از تنم است اما است با سبب
این سخن حکم گفت تا ایمان آید که گفت و بعد از آنکه ششم خفیه می خورم و در تنم می خورم
سخن تن یا که عیبها را می خورم با اهل بیت نیست ماله و دستم را می خورم و با عیب تنم می خورم
چون شد از تنم گفت که در زبانت و ششم با اهل بیت ما را می خورم و در جوارب می خورم

میرزا حسن خان بکشت منضم زبانی دردم هر که آتست بخود و دست از خالی رنجور بدو
دست در گرفت و کرد به کلام شیعو و غلامان ماجر ابرار ان او فوج را درم گرفت
الکاهان بیاسنجند و گفت ایای برین نظر برون دوست بدو شد ام در دست
گرفته است می دانم که آنرا دوست من غلام نابید و انگشت بر نهاد و خود را بر بدو
از شرم سر برانداخت و خود را بر حرف یک کرده سر برداشت و گفت از من
بگذر که شیوات از سر که نشنیده است ترا که بیاسی بشکر نیست از بهار و کوه
و من بعباده و در اخته شمع و لکاهم نروده از شرم است گفت زمانه آنست که
میزنند و برانند و مرا می شکنند و بخون می کشند و علم گفت خست بسیار خوردیم را
میشی اینچونم بدو ترا بیکو شناخته ام بعد از آنکه عمر در قطاع الطائی کشته بود و بدست
ایستاده راه جاو ازان آید شمع گفت از کار و دست سید ای فکر در آنش کنول
جمهر خود را رسد و آید که بر و تر کار آمد و دست شکر بر کشتن آن شد ام دست
در کمر زین گران زده ام میدانی چقدر را برید ام و از کجا که رسید انم حکم گفت من
بر نرفته و صورت لعل خمر بر برون جز در عهد و دست در می آیم اسیر از جوی
جلی برین گفت من و صفت و علم و بیابان بر و من کار می رود و گفت من از تن
که که گفتم اگر تن کن که آنست که من زانده مرا از آنست که لکاه و کشتن
از خود من صحت شد و بنام از و دینم و حساب نام علم گفت زانم گفتم که آنرا
زردانان سخن نگافند از آینه سخن و دست ام خسته نه من را فرار از زبان و سخن
می دانم سخن از زبان میدهم تمع گفت چونی مجبوران و کشته شد و بیست و
چون از لکاهان سر اندازد از کار می نماند زردان و کوه ایسم با شیده بخورم و مانند قلندر

چند و صد میزنم یک قطره آب منقش کوبیده اند خود را ساخته ام و در یک کاس
چندین چراغ را فروخته ام فکرم گفت من کرام الکاتبین را دوست دارم و از دوی محفوظ خود را
سوره قافیه را زشت من است و آید نون و الفام در پشت من سنی الحمد کایانم
و قاضی الداعیات در سیاه و سفید یافته ام و کس او را دور و بیانی شدت
گفت و عمار سیف و در زبان من است و در فتح خراج من نیست و مستورین
مردان جلیل مینماید که در کوه میروند و میگویند ما را که کسور بد و فخر عظیم میان میکنند
و ملک کبریا بیایم که در من ملک است می دارند سروده سرور را در آورده باید ارا
فکرم گفت من زنده که بخشش این نعم از آن بس و آن قدیسه ام و در ششمه جان پیدا
تبع گفت محاسن سیم و از احوال حضرت است و منی نیم و از قواعد و من قاعد
تقطع بار گرفته فکرم گفت ششمه جان را تنم بر آرد و من سرشته زلف کاف از دست میدهم
تبع گفت برسم بر اند و من قعود از جبر است که گویم و لا محاله از خود و در حواله
روان میدهند ابرویم باور او است و جوهر خود او با کس می آید از خود و در حواله
و سبب و خزان بر و در من ماه نو دین فکرم گفت طفل نیم و است بهر جا که دهم و بیمار
نیم نضر خود بدست علیان میدهم سیر چنین بخورده ام و میر غنوی سفینه فرو رده
سخن کبریا است و سخن بابا که انداده ام و ما از این مکان است و سخن ابرارم
است که گفت نه سخن ما صد در رستان از من خود در رسته کاه بر سر کوه می آید
کاه و در خانه را میگیرم نشنیدم بدست من است الا شمع بریدن همه با جفا من
الداده فکرم گفت تا دیو یافته ام و در رسته نفر بدست آورده و دست سبیل من
دست سبیل میدهند و در شرف کل از من بخورده میاید حکم سیاحت خوانده ام و من
سخن که گفت سیموه نه سوار و فخر نمی بر ایم شهباز با صفت شبنم ام و دماغ سیموه از

[illegible]

مرا که در این دنیا پیدا شدند بر دوش عیسی در میان مردم اگر چشم نری دیدند و مرا
کین و کاکس که او شنیدند که در دوش عیسی از ایشانم بخوان هر چند نزد من زبان کشی
منشایم و هر چند غرقه بیم تر دامن ندادم قلم گفت من مغرورم و سرور بدین
بهم سوای تو نمی بسیرم کردم و ساق بر کس از گیسو همکار من خط خطی را ندانم
و در این وقت است لفظ ام چون سواد اجاد و علم اکرده تنوع گفت که چهل روز دیگر
هر چند دعوا از دست بر آید هنوز خامی از آن ترا خامی تر مانند قلم از دست چون
و گفت با تو تو آدم و من زدن این سر کوفتن است تو مگر که مطلق و من سرور
خاک ندارم تنوع گفت که در هر حال من سرورم تو مگر که ای که در میان خودت
عت از کلیم و در این بین که در ملک شجاعت و در قضاوت و است و ایضا
در کرد و تو نه از آن تو که می دانم که در تو در هر حال تو ایضا
آید تو هم سرور دارم و من سرور دارم حیات من و تو سرور است تنوع گفت سخن بویست
میگویم که اگر کسی است و در سرور و در حیات من و تو قلم گفت میان من و تو ایضا
کودشت اکنون من عیار از خط من و تو من زینت از خطی بود و تنوع گفت نسبت
همان را از لب و اللک و در دامن از آن از خطی بود و در خط من و تو
قلم گفت من دست بدیده او با او قرب بالادست دارم سرور خط من و تو که ام
و عدنان اختیار بدین تنوع گفت او حریف است قلم گفت او صاحب
قلم است تنوع گفت مردم عیار او من و تو قلم گفت من زبان شمار و من و تو
خدیو ملک قدر و از خط من و تو من و تو من و تو من و تو من و تو
در سخاوت علم و در دست خط من و تو از او صاف خط من و تو من و تو

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از قلم شما الکرام هم صورتها محبت و لذت و سرور این دم که این محبت
سود بسیار است که این دوستان را با اقبال و کلام خودشان بخیر و نیکو داشتند
رقعه نمیدادند و این دوستان را به این معنی که اینها اینها اینها اینها اینها
که نظام جدید کاغذ نوشتند و اینها اینها اینها اینها اینها اینها
معنی و الصاف که اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها
نویسان صاحب این انکار از عالم بعضی خط انداخته رسیدیم و از اینها اینها اینها
کاغذ و اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها
نقشهای آن بلند طالع سر نوشت ماکور و سر نوشت از اینها اینها اینها اینها
طایفه محزون طبع کشیدیم و شدیم از اینها اینها اینها اینها اینها اینها
اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها
در این فرض به اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها
در اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها
روزگار و اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها
و شهرت با اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها
مشار از اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها
ما را بدینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها
قلم در اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها
نقشهای اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها
خاموشی دادیم و از اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها اینها

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بطلان بیشتر در طلب قهوه نرم طرازا اگر سر مایه رطوبت و دماغ بیج
قهوه در سر کار باشد اندک باید فرستاده و درین هوا بنشیند و بخشد
تو دماغ تر تکان بخورد و در وقت نازک تر و فیه طبع
خطاست امید که آن سر شش غمخیز در کار بندد و از سر
نشد در طلب که معرفت و شکار درین ایام موت آن نیم طرف
حاصل شود مصاحبت کرد و از سر خوانند که همه وقت هم بیاید و نیم نواله
مانند و من از صحبت این ایام موت و احوال هر چند ایشان را از کتب
زمر غذای روحانی حاصل شود و اکثر علوم در باطن ایشان حلول کرده
اما هرگز نشود رزقیه صدق کل بایم گیرند و از صحبت مندا همه متاثر نمیشوند
امید آنست که طرز زبان بجهت بد است آن مایه شناسان کار در کمال
خاص که به نجات اصل و شرافت منصف و ربه و از خدمت طلزان
کسب اخلاق ضعیف کرده که بوی از نیاز فرستند و السلام
منه در طلب قنات سخن شناسایت الدخان این بر هر که پیش
نظم دیوار نشسته ندانند با که متعجب چهارم ندانند مایه ناقص است
اعتقاد اگر قنات بید در سر کار با هر محبت فرستند تا از ایام مقام در در جای

۵۹۵۲

در این ایام موت و احوال هر چند ایشان را از کتب

منه در علم طبع اول البرهان هر راست که نیده مغیر استای علم
و جوار آنست که بتوضیح خود اگر کتاب اگر نامه اگر کار نامه لیت
هوش غریب بخت آلود است کتاب آن از بر تو فی بخت
جوید چون شنیده که غنی دفتر آن کار نامه جادو و رقم و سر کار نامه نو
کار شناس است بدستور و در زبان خواستش لایحه آموخته
معرض لافضی میرا خاشاکه نشان مجلس آن دیار کتاب در شور
میگرداند که اگر خنده و آن سحر و نامه عنایت فرماید از اینهاج آن
کلک مخفی کرده و لافضی باب جادو گرداند و عطا گو سخنان خوشش دیده
لایحه شک و طمع خورشید از وجه منتهای که چشم هم نخواهد کرد است
و از دفتر دوم این بدین آن کو کشفی نشان یافته است بوضوح آن دفتر
نامه لایحه روز خواهد رسانید یاد رسد از آن نسخه گرفته اند طالع عالم لایحه
عرضه از پنجه و اسف خان عصفه است بندی شود که در زبان من
معرض آن سر کرده شیخ که در آن سر آمد سر در آن خدیو صاحب جوهر خواهد
عالی گوهر رساند و شناسا من که چون شیخ باس بر در خود دارد و در دفتر
جادو بدینیم رنگ و سبک اصلد با صبر و ساز کرده و حرف طالع قطعا با نام

و شما نگویید که فنون چون راههای جوی که قطع باید کرد و مرا از این جوی مر
تغ دست نند او و بدو اختیار تیغ باره زان ایندی و دل هم تیغ شدن
دشوار با جادو حقه اینش تیغ میان می آرد و این گفتگو را جوهر تیغ را
میانم اگر لطیف الطبع جوهر شناس تیغی بقضه من سدا آید تا
از شکست خود بر کوه و خون نشیند بمانی تیغ محرابی سجده سبک
بجای تو ارم او که در طرف شاهنشاهی من کوشش قطره آید و در احوال
الترتیب خویشید از روشنگر خارج و صیغ اوالا که در روشنگر از روشنگر
منه ای طبع نور بهنای معنی نوی خامه در عصاره معنی عوصای ماروی
بد که از جوهر روزگار کرده نادکارش افتاده و از برج سحر خشک جدا کردن
افزون جلال سیم در سرش افتاده منجرب که سر در سیم کند و از فقره سیر پایه نقد
به دست آید و بگوید در عصاره طبع و نگاهید به صفا حاصل کند از این بهنگر بسیار
جود بخود دست که از شرافت ابد است که ملذذان نرکز خوشی و مانند
تا آن دست خوش از روزگار جوی در ساخته از به سیم را بر جفت و تاج
سیم بر سر کند آشته صغر از کرد اندر بام بخورده بوسه در طبع

عمری خالی از کسب و کار ایروز داشته بخت فردا که است کند اگر چه من
اندیشم خواهم زیرا که با جرات از باب استغناء است با غفلت شنا کرده اند از کار
که عمر الفوائد النعمات معاجده الله در هر روز است دل از خدا لایم و در هر روز
و به خیر و کثرت عبادت مشغول و در هر روز است و در هر روز است و در هر روز
نمایب تر و صفا تا بوسیله آن از تیر زدن است و نشو و نشود و در هر روز
ما و ابی سیاسی بسته در هر روز و در هر روز که در هر روز
بهمه نصیب آن با کمال و در طلب سیاه و شریف و معجزه شریف و در هر روز
این همان دوات کفر است که از سیه نیست است و قلمدان بند
یکه تمام ضایع ساخته و این همان نور کس کلک شرف طبع است که گاه میگاه
کند فغانه بر دروغ حلقه میزند و در همان مخلص لطف ناشناسم که هر روز
نامه دیر کنیم امید داریم که آن خداوند خشنم دوات را سیاه کنند و در هر روز
کلک لا مشغول گردانند و حرف بند مسرین سازند و السلام معجزه و نشانی
از جرات و کسب و کار است که منبر شمار لا محبت نیست حاصل است و سکات
به شما ما فی هم رسانید و یک نشانی خیالات تمام می شود و کار به خشنم
آب در چشم میگرداند امید که درین وقت مغرور و لایزال باشد و از حال او عازل است
و السلام
نور از علی

منه و طلب فخر انشای جز درین لایم علی وقت بد و قلمدان هر کسی اند
ایمید و ارم که هر روز نشن آن نماند باشند گمان فخر انشای که بود درین و آه من زبان باشد
غایت و امید من بنگه اندیش امروز یکی از یاران شیوخ طبع بخانه منده که
بیست الفخران است چون بریم به محله الهوشده این بیت را که
کوهر خنجر جو کشت لعل بخون کویان آه هم بر سر است اشک از شکست
خواند و از من مغرور رسیدم چید تصدیع مبداء و فیاض و دوم و باند است و وقت
کریمان شدم مغرور که بعد از گفتن آن مایل ابرام پیشه است توان کرد بخاطر
رسد الفون ساعت ساعت محاکم با کریمان که وقت من و مبارزه از حد من
و نیکند الله که به ادای مضمون چون تحریریت من و غم از آن گفت
را از فتنه و الله و اندک وقت در صحن آن تن زبان حرفی روح الله
ملزم خواهد ساخت تا من میرسد و الله از تو سفر در تنیت قدم
هر کشت که سلطان و نواز رسید با باز کار خود از دل که کار ساز رسید و من
ایست محقق و احلام حکمت از افزون تو به مستقر خدمت خود و الله
شوکت جهانگشایر با تو ایست و من از تو سر غم و دارا سلطان من و
السنه کافیه لیام از تو ارضی و ارم با دار و ظالمت که گذرد و بسیار از حق
جایز شد بر هر که هست نماند شاه سیرت و شکر اند و ایست بر تو از کار

رقعه میرود من صاحب جمی طراز کائنات فی شمس نهال بود منده آمال و اما
آن برگزین دوجاهانی شفق جاود آراست و شاد و آب و آتش عدد
جامن که از چمنستان لطف غنایت شد و آیه هر دانه اش را مفر
شعر طوبی تصور نمود یک مکرر در یک شمس بر سر هر دو لایکینیت
صدح افلاطون بنشید زهر فواکه مربع که از حرف تخت سقی جام جلا و
لبریز ساخت و خرمیوه که از لفظ نمانش از لفظ علم معلوم جان
راه یافت و طرفه تحفه که حکیمه بالقرش منت بر این شمس گذاشت
و خوش انتر که حرف را بر شمس نعیم فروس لای خاطر برداشت و در
لفظش سر و دست از اسرار اگر حرف اول را حذف کنی افه
ظاهر و هویدا و اگر لفظ آخر را حذف کنی ساز جامی است جهان نما
حاصل مدعا آن سیه برده که شیرین عالم بالا و دست ذایقه کافه و الیا
شیرین ساخت نخلبند ماضی ایام عا الدوام آن منبع فیض و اکرام
از نهای اقسام شیرین کام طاراد رفته یوسف در مبارک صحت الحمد لله
که عمار عارفت که بر چهره قزاق شریف نشسته بود اعلی زکات کشت و ذرات عالی
از مینق بر منی محنت نقصان جان قرار صحت و عاقبت فرایده جاود حق
که بود و اولاد است از فرزندان و فرزندان با بر سر

از یوسف و تمثیل محبت مع حق که حقیقتش است محبت و محبت
از سوره مبارکه محفل مشرب و من در خط کان است و اما
و کلمات جعل الله لا کعبه البیت الحرام قیاما الناس استماع افکار و طمأنینه
مقدور و انچه ذکر است و لا فتنه و مولود اعراف و اسباب انبیا و اولاد
از روح سمعت تراب و نضاعف نیز برفت از دور و به العیالی من
سر ایاراحت سلام مبارک و محبت که اندام من درینو لا استماع افکار که
حباب مخدور حکم نفس فانی و اما طلب لکم من النساء و ابا من قال امتثال
معمود و مضمون حدیث شما که در اول دور و لا با قدم کسارت استقبالی و محبت
و لباس استیناس بین لباس لکم لا یلزم مناسبت سر و عید مبرور
محرر ساخته مواصلت و عهد و امانت افکار ان عفت و دور و ان
لازم و واجب ساخته بفضل این و متعال این اتصال مبارک و سمان و از
سمت الفضال و سمعت اقتراف محفوظ و مضمون که در اول دور و محبت
مضمون لا احد تناکر که در اول دور و سمعت است بخیرت فرستاده اند که آن دور و اول دور و
به بهتر است که در اول دور و سیر مقام مضمون حضور و محبت که در اول دور و مضمون
فانی که در اول دور و محبت که در اول دور و محبت که در اول دور و محبت که در اول دور و
نقد کرده و در این محبت که در اول دور و محبت که در اول دور و محبت که در اول دور و محبت که در اول دور و

[illegible]

بنا بر آنکه خداوند عز و جل در این کتاب شریف
جاء امثال و عبارات بسیار که در این کتاب
تجمل و تعبیرات و اصطلاحات بسیار است
در تصور و طرز بیان بسیار است که در این کتاب
صفحه بشماره و در یک صفحه در حاشیه و در
کیفیت بسیار است و در هر یک از اینها
مفسرین و تفسیرین بسیار است که در این کتاب
یا در این کتاب که در این کتاب
و تعبیرات و اصطلاحات بسیار است
و زبان و بیان و در این کتاب
احادیث و روایات و در این کتاب
فصل و در این کتاب
در این کتاب و در این کتاب
چهارده و در این کتاب

[illegible]

[illegible]

100

صورتی که محبت است پادشاه عسکری و سوره سلطان محمد شاه و احمد
علاءالدین و بعد از آن شاه تکیه و خطه و بعد از آن شاه تکیه و خطه
و بعد از آن شاه تکیه و خطه و بعد از آن شاه تکیه و خطه
شایسته بنده و در هر روز از انصاف و عدل و احسان و احسان
سلطان محمد طاعت و بعد از آن شاه تکیه و خطه و بعد از آن
تبیان خود و در هر روز از انصاف و عدل و احسان و احسان
محمد آفرین و بعد از آن شاه تکیه و خطه و بعد از آن
انصاف و عدل و احسان و بعد از آن شاه تکیه و خطه و بعد از آن
مستحق و در هر روز از انصاف و عدل و احسان و احسان
غزایان و بعد از آن شاه تکیه و خطه و بعد از آن
عمد علی شاه و بعد از آن شاه تکیه و خطه و بعد از آن
که از شاه و فایده و بعد از آن شاه تکیه و خطه و بعد از آن
بمقتضا عطف و بعد از آن شاه تکیه و خطه و بعد از آن
عباد طاعت و بعد از آن شاه تکیه و خطه و بعد از آن

خبر بخت از مقام مقام دارا آنی حال سی و سرور و جهان آرا شمس مع
احسان رسید رنگ طلال از آینه خاطره و دود چوین دنیا می ناباید از محل حلاوت
و طهارت است حکم کل نفس فی الله الموت تقابل روح البانی از مقوله منقحات
و راه عدم بجای قرار یافته مخلوق است و نفس قدس سیم اسباب عظام و اولیای
گرام و محراب سیرای غیب و مرقبان درگاه ایند و زانند بدل کرید از جهر الی ملک
و ارضیه در صیغه از دل و جان انشای قدرت بر تن برفته و ناه عکس آینه از
و جیای از و در و دره منار نمود اندک است که ملائکه عالمیاده و در حد
این قضیه باید بر آموخته گوشتی شارب عقل لغز و الوافی صبر و کسان است
بدین عطیه عظمت اگر و سرور باشند که الخیر و المنه بعین الهم سرور
اکمال نواده علیه بوجه شریف است سلطنت سیاه آرا بشی یافته مریخ آن
سد از و منکر و اهر و جابر و التی است که نام غفران سیاه ند گوشت و ستر
رحمت حق للکون بود باشد فقار غم آن سلطنت و گوشت و شکاه
بوده باشد از غم و دولتی قسح و در خنده و آری باشد عجب حسن اعتقاد البیان
طبیعی و طاهرین بر عالمیان از کلمه من است و من و صافقت فیما بین از قدیم
الدیام نه است ظهور و انوار لازم نموده که یکی از مخلصان حرم عزت و بخت بر سنس

نام شاه عباس ثانی بجلال الدین محمد اکبر که پیش بود اما افغانی که جوهری اندیشه آنرا
 زیور اعلیل مقال تصور نماید و اصل ابدار معانی که حصیر فی او اگر بکنته سخن نقوش
 ستایش وافرینش سناید بآینه آن تواند بود که کمر بلند پایه سخن
 بدان بر صیغ داده نام نامی و رسم سامی آن باد شاه والاحاج بران سینه بدلی
 نشاند و از آن رحمت بهار بکند و رامت سار و دریا بخت بر افران
 دوسنه انشاند که در شمیم غنیمت آن را معنی و مانع بکنت شناسان
 ناز و صغیر عند کیست از تباطه اتحاد قدیم بلند آنرا کرد و لعل محمد و الله که اگر چه بخت ظاهر
 فایز نعمت عدم البذل محالست و او را که صحبت نیست اما در عالم معنی او را
 بخت آن بر خیزد چنان که در اسباب مکاره غایبانه که سفارت و زبان و زبانه
 خمار حاصل بیکر و داده است اسب که هموار شاه راه است و در آنجا باز و دست
 حصول فایز این دوستان بخزان دراز با بعد از طباع نقوش محبت و در اندر و را
 صبر خورشید ضیا که از شرفات عین مستغنی است بر لوحه المانع فی عالم که چرخ
 از افکار عروج معارج و از لایزال و از تقای مدارج عنایات حضرت رحمان پرور
 و خاطر فی شناس و ضمیر خفایت اساس مراد بود که در عشق و از خفاست ستار
 مشهد مقدس منور عرش درجه در مرتبه روشن از تابا که کزت شاعلی حیا
 و شواغل امور کشور تا فی از احراز سعادت کبر و عطیة عظمی محروم بود و دین امام
 که از تمام کلی و جزوی اخذ و بالکلیه عزت حاصل کرد و در مقام جهان بود که
 و الله است در تقدیر دین واجب الله از او ساخته با بر غریب بزرگش احوال

شاکان خراسان که سید محمد بن سید فرخانی است متقاضی از رعایت
شاه خواجه شایر بود و میگوید که منقصر عدالت کماله باشد که فرمود
در حق و رعایت و رعایت فرمود و در نهایت و انبیا ابایی و الدبار لازم داد
که با بر این صیغه هم میفرموده و دوستی و انحراف قدیم باشد که سید است
که در چهره میزد و سبب است که او بیان ملک محبت و معرفت که بعد از سید و اعیان
و الفت از رفیع و محبت و محبت و در حق و بر آن که یکبارگاه مسجد است
با هم مضایقه خواهد بود و آن تذکره یکجمله و یکبارگی است و خواهش قضا شود منطوق آن
بود که نظر بر وابط مذکور است و اللهی آن هم بر کوار اسماح مامور باشند و قضا
خواهد فرمود بنیاد علیه یا حسان بر کاس حالت انسا میوه و انحراف که در حق و بر آن
الویه سواد میانی و اللهی منسوب آن محبت و اللهی است و اللهی محکم بنیاد انحراف
بنده و فراسد بنده جدایی در میان این صداقت اندیشی و آن هم بر کوار و اللهی است
محبت و انحراف محقر و در بند و معاوضه این دوست صاف و اللهی که در آینه حقیقت صورت
تخلف آن و اللهی عظیم است نسبت پیش آوردند بر ذمه محبت فرض کرد که سباه
نصرت امتباه و اللهی آن که در خلدان برده نافر و فرامید لند انکم نافذ صبر و بر شو
که بهالدان غفلت آن آن تملع محکم بنیاد بر ابره احاطه آورده و مفایح شجاعت و کشتن
ابواب مفضل آن سحر نماید خاندان نصرت و اللهی که تشنه لعل استمال فرمان از در اندک
روست که کالبد سبب مسلمان در پای آن تملع که عدل از رفیع و اللهی که میفرمود و اللهی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

100

100

1000

اقتدار بر آن قلع گردانند اگر چه از هر آن صورتی که در حق ما است که ما را
 بپوشاند و از او استقیم خود عدول ننماید و بکند و با وجهه غفروا عافیت منسوب
 بجایان که از این جهت بر آن طرف از آنکه فهم جای و از آن جهت که جان غم
 از غایت آنکه در نهایت اینها صورت دفع یافته بدار آنکه برات ضمیمه خود
 نخواهد شد و ولایتی که در کوه سار و مالک است که نشستن بخود است و خود
 نخواهد داشت چون غرض آنست که او را کفایتی حاصل آن هر دو حالت
 بپوشاند و الا نشاء او را آورد و بکند و از آن جهت که واقعاً که محقق
 اندیش و اصله که این خاصه که آن عم بر کار خوار نشین نماید و قیاس
 اقبال از آن فرجه و جلالت طالع و لامع با نامه شاه عباس بنور الدین جهانگیر
 عالم از او مندر نه آن وسعت گرفته که بقدر و میان طی ساک آن خوده آید
 و عرصه نیاز مندی نه آن طول و عرض پذیرفته که نسبت قلم قطع مسافت آن کر
 دل کشد و لا جرم الوافقت و شنیدن آن شگرت مقصود که از آن صورت آن
 مراتب صمیمه که جام جهانمای حقایق سیاست عکس بر خواهد بود
 و از شستن نسبت است که طولی مقال را در هوای روح اسراف و عفت و در راه
 طیران می دهد که سلاطین عظام را که اباعینده در سلاطین و باج گذاران این
 والد و در آن انتظام اند از قدیم الایام رابطه محبت نام و ضابطه ارادت بر دوام
 صفی و صفای نبوت پیوسته و این نیاز مندر و گاه الهی از ابتدا جلوس

در این ایام که در راه مبارزه با استعمار و برای آزادی ایران می‌جنگید

فرمان شاه عباس در دفعه بی صوره از قندار حبس علی بن زکریا چون باشد این چنین
ایده بدو حدیث جالب است که میگوید در هر یک از این شهرها که شوق
تکلیف در ایشان قوتی یافته و بخواهند در راه خدا و در راه ملک و شوق
رواق عظمت و اقتدار این فرماندهان اصفهان و کمال فرموده اند که هر یک از این
فرماندها را به جاکران اجماع و معتقدان این آستان محفلت مقیم لایحه و امر واحد
ایشان بر وجهی که گمانید واضح و واضح باشد و از این جهت و از این جهت
سجده است و این قائل احوال مالیت و حکومت بنایه شصت و یک ساله و عالیها
امیرالدوله و نظام حسین علی بن زکریا است که قطره ابریم بکاران بنایه شصت و یک ساله
عالیها است و از این جهت و از این جهت و از این جهت و از این جهت
مالیت و جلالت امور الیه از در شرفقت و رحمت از رانی و شصت که با او
حراست و نظم و نسق صوره مذکور و در نهایت عبادت امنیت طوق و شوق و صلح
و در و فطاح الطریق وضع اجبار و او با شوق قیام و اقدام نوعی نماید که حکم
حسین و او را در شرف و از این جهت و از این جهت و از این جهت و از این جهت
حسین و او را در شرف و از این جهت و از این جهت و از این جهت و از این جهت
از این جهت و از این جهت و از این جهت و از این جهت و از این جهت
و شصت بنایه موی الیه و از این جهت و از این جهت و از این جهت و از این جهت
مطیع و مفقار باشد و از این جهت و از این جهت و از این جهت و از این جهت
خواهد بود بیرون نرفته و در نهایت تا کید و در شرف و از این جهت و از این جهت

نورانی

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

فقدت به پیوسته
بعد از این که
محتاج بودم
سلامتی و شادی
نظر به دوستان
بنیان زندان را
از راه بیجا
طافاقت نمود
والله اعلم
و در این میان
نیست و من
و چون بخیر
میکنند و چون
میکنم و چون
سپهری را

رقعه پادشاه روم بواسطه تودان والی ملکش در دست ملک شهاب گشت
این محبت شکر گردیدگان کیاست یازجر و ظلمه لوان برپه نریار مسند
خداوند بر خیزد که خلافت و بعد انصافی جوان ملکیت و نور محمد ان لیکه نعمان
در اسلام فرمان پادشاه عالم گیر محمد یار خان نامش همچنان آباد خانه نطق
با اعتقاد زین محمد صان سر او را طوطی و احسان محمد یار خان نصیب الیست هر چه
بعد بداند جز از رسوایست مقیدان طوطی خلافت رسید و بعد از نقلت فرستادند
تعبیر یار از زاهدانه و دینداران آن مخلص موفق و دود و کار آخرت انظار حکم
شدن و با حسن خاطر منظور و خوشن از دیندار و عاقبت بنام بسیار بعد
تقدیر صدق خبر نورش امیر اندر ارسلد که او را عیال و عیال و عیال و عیال
او را که توالی بسیار که تا ظهور نور نبی در قید شد و بعد از او و بعد از او
درین اصلا و قطعا بنماید الوت سیف الفت حیف حاصل رفت و اجل آمد
و در دست غیر از حشر و قتلست چیزی ماند و ای امیر و شریف شمرل
همیشه درنا اللهم شیعان النور و العافان بهم فتوحا همچنان در عالم بس
بعالم گیر با ما من به الدین من به من جبر که به کنم از سبب شمرخت که به من
او خدا کریم بنده ز درخت شیعان الله و نور محمد صان که در عالم و آدم و نور
سیک که در آت میجامد و آفرین بر من و در دست نموده که در دین و ایم
ای سیر ملکمانی زنده ایم بابت شمس نده از زنده بر افعال و ندای عذر

34

مغرور و مباهل و خاک غفلت و تکبر بر سر عقل سپاشت که دنیا را بشکافت
 و بهای حق را بدین دروغین شغف فحش دولت حاد و ناسخ حق از حق منوط
 نصیحت بنمود و تقم: تو خواه از سر غم بگردی خواه لاله فرمان عالم علیه السلام
 مدار ملک و دولت بدارش مراعت امن آن ملک استنساخ شیر میوه که از سر
 روز شک ملک غش بدست فانی که کارشور فرستد بیج ستانم و دم
 زنگ و فادار به دیو و رستم علیه السلام جان بهاد فرزند جنگ با نقاب دیو خواه
 اسید و ابرو هم خاطر طر لا مشوجه احوال و شتاق وصال خود دارند و عمر و طالع انهم شفه
 عجاایه خود را بجنور معار رسانند و بعد بزم و رزم مشرب است و منور است
 گردانند: نظم بر واد صبا یک کله از ران، خبر ده بیار و فاد و ران، که خود را بر
 رسان از حشر شده گشته به ریا رسان: عثمان کرم کردان بود و چون صبا بدید
 که از کوه آید صفا: از شوق اینقدر رفت و نرفت و نرفت و نرفت و نرفت
 که فرمان جهان شاه بود به این فرمان شجاع است عار لای الهسان عید انهم
 بعنایت بادش بر اسید و دیو به برانند که در نه زمان طغرل از ورزیشان
 شجاعت و امارت بهاء بود و راجع به ارف صبا از خان بهاد فرزند جنگ به
 نیات فرزند ویز و بنو و کاه کاغذ و غده ناصیه دولت قمره با صره خلعت
 فروغ دهان انبث و مختار جریغ خاندان شوکت و با جاد و ران و او

و در غیر این موارد و هر دو در سبب سعادتی بگرفت آن چه بسیار بلند روز از اوج اعزاز
سیاه که ستره و غنچه نیست و بر این احوال و طرز آن در شهر کرستان غلامانند که در حرم در دروازه
سراپا دارند و چون مرغ دل انبوه و آستان خاک را بر شجاعت تبار خروس
سینه دار که الحیل در هر سلیقه از این اشیاء است و خروس در حرم
عروس نیست بنانه و در بار او تفرقه و وفات است که چون شایه این را و شش
کینه و در درازاید بیکمال خجسته و سینه سیرین خجسته و لایق بیکل شهنشاهانند
فصل نواست که چون زبان نکر و حیدر جابر ساند و نو طلال از عکله خاطر اگر زبان
مخملت عنایت و در بار سینه و حیدر جابر ساند و نو طلال از عکله خاطر اگر زبان
فاخته آساق و طوق محبتش که در زبان جان ظاهر چون بیمار سیرین و سینه و لایق
و در می چون مرغ نیم سبب با طینش آتش که در دست و سینه و لایق
وزمانی چون بطبع و در سینه آتش که در دست و سینه و لایق
عصافان بکنار که در دست و سینه آتش که در دست و سینه و لایق
و بوم سلمان محفت و الم و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
اوقات مرغ خجسته و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
در تمام محفت و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
که در تمام محفت و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
آن سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه

五

رقعه محمد عامل و صحت تا کما حق سید مقدر من در خط محمد جلی است
و از شست قدر اندازد زرقا تا او شست بهدوف رسید نه نیز محمد کرد
نور عایت که در قبه نشان فرس فلک کمان چون افست تا در شین فرو
بلور شست از او بعد عایت محمد عامل و صحت ای عارف کار نیک بیکان
نور بکشد نه و صده حلقه کمان خیال است در او شست عا شست با حبه
نه فکرم که هرگاه بعد شست فکر رسد در خانه کمان سبب بلند عرض بود
راست بود و شست نه در سید هر رنگت و از هر چهر فلک شست کند بر امیر بود
در او شست سید سید بعد چون در حلقه کشت کشش نصیبان که راه و شست
بلکم که کمان سباه و در ام زه به تخمین است و در فکس کشش بند زرقا
استدیز جاست تلخی لایم هیچ و ناب فلک با روز کار هر لذت و اعمال کردین و
نور در بیک کشش نیک و صده کمان شتاب است از ابا که جلوه شینان گوشه
خیال است میدان و بدن فل چون کمان در خانه خوش است و به بود کمان محمد
سخن را لایم رفته از افواج معانی خود چون تراول زه کشش فلم در شش حرف
طلب تیر و در کشش نمودن و چون وفادرس و خواشش در عا شستون بهام است
ریش آن استخوان شست بهار و در شست لایم زرقا کمان بود و در کمان است لیکن چون کند
و کذا طبیعت و اند حرف محمد زون در بند تقو است به شخص در نرم و کلین العا
فصحه افتد که در کمالش هرگاه و در شتاب شست اند و در شست قوس قوس
اوج جلوه بود دیگر و ناچار شست سید بر شست لایم که از اند صید دل بخور چون دیگر

زخمه تو لبش خان برادر که در ارم خانه مراست
 حق از یاد او انکار که بر دانه آتش خاکش
 انظار و دروغش آفریده یقین است
 زخمه تو لبش خان برادر که در ارم خانه مراست
 حق از یاد او انکار که بر دانه آتش خاکش
 انظار و دروغش آفریده یقین است

[illegible]

[illegible]

در خجای مطرازه آستانه زود و اگر زبان بر سر نو **حکیم** جانمند شد و سر زد و
 یکسره زود و در شکوای رحمت سر از او نه فرزند برآمد و نه که توانا بود **حکیم**
 عقلت به با بیان تو که اگر شوق در میان تو خوان شهر و احسان تو الله به غنیمت
 منم که بر تو شوق و شیرین در حجابی به سر و پای ایند از سر و قدم من بختند به
 که بخت در میان مبارکت هم با بوی با در سلامت به در سید و سرور سارا
 من جهان خود سعادتم دیدم که پندارم ترا دیدم با گشتی که سوار رحمت بخشن و در میان
 به بختی در میان رحمت تو هم او در بخشش او از رحمت از شدت و رحمتی که دیدم
 از وقت تو خوشی که وقت بخوشی که به هم تغییر نظام اندیشی نظمی و شکر به بر
 مرصع و محرابان که نو طار و دل و در حاکمان به خدمت نام که از روی خوشی و دل
 که اگر طار و تاب و از شش یک سر و هم به عاید و در بخت و عادت که خدایا که وقت
 شد به سید و سید و عین غریب به نام دل و در آن کشید و در طایر و سیم سیرت که از
 به سید و عین غریب که در در یک از او سیار و در حاکمان به در بخت و عین غریب
 به با سیم و از خند و التفات و در طار و حلقه طایران با کشیده و از سیم و سیم و از آن
 شهادت و شهادت و در وقت توقع است که هم به برین منوال که بر دل و التفات که با
 شهادت و التفات و در وقت توقع است که هم به برین منوال که بر دل و التفات که با
 صید و از دست و الحوائج که سید و سیم و این قدرت و در از دل و التفات که با
 سید و شکر که از سید و سیم و این قدرت و در از دل و التفات که با

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بدینانی ام اگر اندک اللطفت بدین شیخ علی از تصدیق بدین کلام و معرفت با کرم
 بقدر ششصد اند از ایشان که خود بنام علی بن محمد که است آنرا از الانصاف شیخ از اید
 آنکه شیخ است که باید جوهر کل از وی و این را از غفلت بیولدید و پس از آنکه از اید آن و زیاده از ایشان
 و در آن از وی خبر خود و در خود رسید از بدین و کجانی و در آن اوج بزرگتر که در شیخ است و نویسد
 تا به شیخ شیخ تا خود که بر سر است و از آنجا شیخ در رسیدن نیازمند است تا به شیخ شیخ
 تا به شیخ شیخ است و الله اعلم و اعتقاد به شیخ است آن بقاء خود آن شیخ است
 هر اگر به تعلیف شیخ و در خود است طبیعت فم که در سر و سر کاره و در سر شیخ
 معاف و به خود ام و الله اعلم از سر و سر شیخ که در سر و سر شیخ است و الله
 معقول و معقول محمد و معقول معقول که در سر و سر شیخ است و الله اعلم
 خود است و معقول معقول معقول معقول معقول معقول معقول معقول معقول معقول
 است و الله اعلم از سر و سر شیخ که در سر و سر شیخ است و الله اعلم
 چند روز از طبیعت و خاک از این شیخ بیرون از این شیخ که در سر و سر شیخ است
 عزیزان افکند و عارضه شیخ و الله اعلم از سر و سر شیخ که در سر و سر شیخ است
 شکوهر حبیب طبیعت طایفه او از طایفه طایفه او از طایفه طایفه او از طایفه
 نادر و شیخ به این نزد اهل شیخ نیز از این شیخ به این شیخ به این شیخ به این شیخ
 رسانیده و جلد آن چهار شیخ و در آن شیخ به این شیخ به این شیخ به این شیخ
 شیخ

الفیاض من

فوق الملک میرزا یحیی علی بیگ خان انصاری

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ساز

[illegible]

12

عالم مسلمان: یہ خط حضرت الحاج احمد رضا رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ نے لکھا ہے۔

مختصا الى السيد ميرزا محمد باقر التوحيدي و قد استقرت في دار النور و المصاحف

مستور محمد ناسخه در عهد الشان مشاهیر از دور کمالی است

فراوان مادر فرست و روزی که حضور افتاد گردید و این است که میفرمودند و میفرمودند

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

الحق الطهری است حاکم از دنیا کنش از غیر سیموم سفاک و زنی

مفتی و اولیٰ قاضی شریعت و دیگران

خندین از سرخ کمر بسته و طاق فرشته که در طالع این کتب می باشد از و حد از سر و در از و نمایان است

[illegible]

و انچه در این کتاب است از سخنهای دیگران و کلامی که در این کتاب آمده است

بزرگواران! این کتاب را که در این شهر چاپ شده است، به شما تقدیم می‌کنم. امیدوارم که این کتاب برای شما مفید باشد.

[illegible]

سندھ اور سندھ کے گورنر کی طرف سے

بسم الله الرحمن الرحيم

100-443887-100

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional text related to the main manuscript.

Handwritten text in Persian script, consisting of several lines of dense cursive script. The text appears to be a historical or literary document, possibly a letter or a treatise. The script is highly stylized and characteristic of the Safavid or Qajar periods.

Handwritten signature or name at the bottom left of the page.

[illegible]

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to the quality of the scan.

[illegible]

Handwritten text in Urdu script, likely a letter or document, written on aged paper. The text is dense and covers most of the page, with some lines appearing to be part of a list or enumeration. The handwriting is cursive and characteristic of the Urdu script.

[illegible]

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to the quality of the scan and the nature of the handwriting.

معاونت دارالافتاء دارالحدیث

منه الى الله والى الله والى الله

بقدر فعلی اوقات و از آنکه نویز و آهنگهاست که

ان معانی سے مراد ہے جو ان لوگوں کے لیے ہیں جو اللہ کے ساتھ ہیں

در هر روز یک بار این دعا را بخواند که در هر روز و هر وقت که بخواند

ظاهره و باطنه و در هر دو یکسان است

ع. ۱۰۰ این تکریم است و در آخر کلام با صد بار تکریم

میرزا محمد علی خان قزوینی

فقد اذعنوا له و قد اذعنوا له و قد اذعنوا له

سید محمد باقر

خبر از دسترس آمد در طایفه ای از حاکمان محلی که در آن زمان

استوار و خردمند و در این امر بسیار دقت و احتیاط را فرموده است

افلا والله اني اذبح نفسي لله ان شاء الله

در اقصای قاره اودان درین مقوم

نہایت پروردگار لطیفی اور مہربان و مہربان

[Signature]

فما من بلد الا وله اهل واولاد

[illegible]

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

محکم دلائل سے مزین متنوع و منفرد موضوعات پر مشتمل مفت آن لائن مکتبہ

اولاً و ثانياً : كما مر في زيارتنا في حرمها الشريف

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

موسسه تخصصی زبان

Handwritten signature: *محمد بن عبد الله*

والله اعلم بالصواب

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
والبركات على من اتبع الهدى
آمين

بسم الله الرحمن الرحيم

قدرت خود را در اختیار او می‌گذارم و به او می‌فروزم.

سید محمد تقی میرزا

[illegible]

عزت جهان الهی و خدایت حق را از کمال
سید کرم بر بادان فریادان فریادان و خدایت حق را از کمال
وام کیستیم و کاین جهان الفانیست و خدایت حق را از کمال
در اندیشه بیکدانه چون شمع از شمع است و خدایت حق را از کمال
زما عهد استن هویدا است و از آن که در و اگر کسی در این فضا و در و در
و نه بدست که با خدا کنی و در و در و در و در و در و در و در و در
چون عین حق است و در و در و در و در و در و در و در و در و در
آینه شکسته چندی و در و در و در و در و در و در و در و در و در
صیغ و زده و در و در و در و در و در و در و در و در و در
کلیه و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
حزین و غمناک و در و در و در و در و در و در و در و در و در
تقریب و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
نیت و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
میگرد و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
از حیران و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
که احد و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
کار و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در
روز و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در و در

[illegible]

مجلسه ۱۰۰

درد و کوفت

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و هر که در شیرین کوه بود به چشمش خطه شیرین را به چشمش بیند
برده افغانی مضامینش را به غزل می خواند و او را شعر معانی و حسن لغات را
چشمش قصبه و قصیده و مثنوی و دوبیتی و هر چه در سر غزل می آید معلوم می شود
سوی کائنات و کوه و دریا و مال و عمل و جان و قصیده و در سبب و تمیز و حسن خطه از زبان
طغیان نتوان سخنید و چشم او از هر طرف و هر چه در آن است
به دور با چشمش از کوه و طبیعت از هر جهت و هر چه در آن است و در آن است
را کنار و خواست عالی تر شد و ناظم به صفت او را رفت و معارف و معانی
است که معطر است به زبان لغات و در آن است که در آن است که در آن است
عنوان بیاض است این سخن که از آن است که در آن است که در آن است
تنبیه توان که به همین چشمش که در آن است که در آن است که در آن است
از آن است که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
کلیه می هر دو چشم او را به قافیه و در طایفه بر آفتاب صفائی و معارفش و در آن است
صفحاتش آفتاب هر مطلع چون مطلع آفتاب طلوع نمود و غرضش هر چه بود
در صفحش از آن صفح مملو از لایه نوزدن و طایفه که در آن است که در آن است
در کتب که آن در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
و صفت قویج الدبلیغی الهام و موقوف که در آن است که در آن است که در آن است

[illegible]

مفتی محمد رفیع الرحمن
کلیں عثمانیہ کتب خانہ

آنچه در اینجا سید بر افاضه حاجت شریک اضافه فرمایم باز در اسم بر این
در اینجا بگویم که این امر آن ملائکه را که در نزد حق تعالی عهد خاتم است از
خداوند و جانشین از ایشان برود از این بقیه صون محمد الله و
بعد است افتد و یقیناً ما امر الله بدان یوصل و یفصل
فی الارض اولیک قهرم العاصرون مع ذلک ان و شایع
فیع و افیضه اشیای و حب که در کلام ملائکه نظام میگرد و در حقیقت
بنحو این است که این قضایات شایع و بدیهه است و در این عالم جاریست
شود و در شایع می باشد که عارف در دفع نمودن نعم که او را می رسد و حال آنکه در دفع
اما در معرفت محض نیست بل این است که عارف در دفع
ولو البقیه عاذیره و الرخا و خور و در گذاردن امور و شایع مختل
و علاج استعاضه معطل که در حقیقت بسیار است و در حقیقت اولاد و شایع
مجبور به دفع از نعمت حیوانی و دفع نعم که در دنیا است و در حقیقت شایع است
جاریست و شایع از باران است و شایع از شایع و در دفع است و در دفع است
خری و شایع از دست و در دفع است و در دفع است و در دفع است
از هر از دست و شایع است و در دفع است و در دفع است و در دفع است

[illegible]

[illegible]

برای حفظ سلامت کتبخانه و کتابخانه و سایر امور و در این خصوص

باب الحائض والمenstruation

عوض رخصتی شد که لایق خدمت بر صاحب اصطفی شاه بود که در شکرت خدایت عظیم
تقدیر فرمود که بخت بد جزا نماند بدار شد که در شکرت خدایت عظیم
مشغول به کار آن امیدوار در حال شدت و باری بر سر ما بهما آید بایه
انداخت و از بدعت و استغناء خفت هر چند شبنم رویش تن عالم
عالم اغراض و طبع عمل زلفت آید که است اسم اعظم که بر آن اصطفی عظیم
شوالست مستورا که عید و این قد و در خاطر عمر و فرزند آید اصطفی عظیم
آید که با دوزخ که زبان مخالف لال در این مانده و عمر و اقبال استغناء عظیم
و دشمن تو به جویند خیمه بالاسار و راه و سر شکرت و عبادت عظیم
از عزیز و راجی و ارباب دولت فتح و ظفر بدست و آید به جبار بالمشغول
نزد خدایت تو باوند جلیس شرم تو عزت عظیم که تو خدایت عظیم و امارت
نصیحت تو بکار و حفا که در کنش عینان بایه رمانست و عید و اقبال
امارت تو و عفو شرف آید است شفاعت حیدر و فرق و مبارک
افسان لایق او که کند راست و در ارفع و ظفر مانع و افسان و افسان
و بیو شسته و در شکرت عظیم و عظیم و عظیم و افسان و افسان

از خاک لغت غلام آجوبی فرزند و دام مجاهد و عظام لاهل که درین ازین شد
شعبه نفاذ نایب مجاهد بن فضل و دانش و عزم و شوق و در شک قانون کیش
خان دلیان میدان فزود برکت و در آن شک و غل و سر و دست و در شک
سپاهم شریکان ابدید برادران و امان معرکه نیست بر حسب این حق و منفعل
تغلب و عدا و شک و غل و کارزار و شمشیر و طبع و آن را در دین
که در کار طراکه کسب و آن را در سنان و غیره کلام سینه و شمشیر و بار و از معصوم
و دیگر که از داغ و پشه و کوه البرز نیست بر زمین و شمشیر و جوی و غنای
سما که این و هم شک و استیجاب و غیره و شمشیر و شک و اسکنید و امان
در حالتی که نایب و استیجاب و شمشیر و زبانه و منبر و در دل و غل و شمشیر و شک
آب حیات و غیره و شمشیر و شک و شمشیر و شک و در دین و امان و شک
ناکار و شک و شمشیر و شک و شمشیر و شک و در دین و امان و شک
کام و در آن جان و شک و شمشیر و شک و شمشیر و شک و در دین و امان و شک
که در شک و شمشیر و شک و شمشیر و شک و شمشیر و شک و در دین و امان و شک
بفعل و شک و شمشیر و شک و شمشیر و شک و شمشیر و شک و در دین و امان و شک
در شک و شمشیر و شک و شمشیر و شک و شمشیر و شک و در دین و امان و شک
و بر این شک و شمشیر و شک و شمشیر و شک و شمشیر و شک و در دین و امان و شک
از شک و شمشیر و شک و شمشیر و شک و شمشیر و شک و در دین و امان و شک

[illegible]

1939

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1842
 1843
 1844
 1845
 1846
 1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

[illegible]

Handwritten signature or name.

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وہی ہے جس نے ان کو اپنے لئے لیا تھا۔

